

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 97/27/EB

frá 22. júlí 1997

um massa og mál tiltekinna flokka vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra og breytingu á tilskipun 70/156/EBE

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,
einkum 100. gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Til að koma hinum innri markaði að fullu á er nauðsynlegt að algjör samhæfing tæknilegra krafna fari fram með tilliti til vélknúinna ökutækja og að jafnframt sé stuðlað að haldgöðum vörnum fyrir almenn-ing.
- 2) Tæknilegar kröfur, sem tilteknir flokkar ökutækja skulu uppfylla samkvæmt landslögum, varða, meðal annars, massa þeirra og mál.
- 3) Þessar kröfur eru mismunandi frá einu aðildarríki til annars. Því ber nauðsyn til að öll aðildarríki samþykki sömu kröfur, annaðhvort til viðbótar gildandi reglum eða í stað þeirra, einkum til að greiða fyrir framkvæmd EB-gerðarviðurkenningaraðferðarinnar, sem fjallað var um í tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá

6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽⁴⁾, þannig að hún taki til allra ökutækja.

- 4) Æskilegt er að samhæfa hámarks massa og -mál þeirra vélknúna ökutækja og eftirvagna þeirra sem skrá á í aðildarríkjunum í samræmi við tilskipun 96/53/EB frá 25. júlí 1996 um að ákveða leyfileg hámarksmál vegna umferðar innan aðildarríkja og milli landa og leyfilega hámarksþyngd vegna umferðar milli landa fyrir tiltekin ökutæki sem eru í notkun í bandalaginu ⁽⁵⁾. Fyrirnefnd tilskipun gildir aðeins um umferð á yfirráðasvæði aðildarríkjanna en ekki um tæknikröfurnar sem kveðið er á um í tilskipun 70/156/EBE.

- 5) Í tilskipun 96/53/EB er kveðið á um tiltekin leyfileg hámarksmál og aðlögunartímabil fyrir gildistöku þeirra, bæði hvað varðar umferð innanlands og milli landa. Önnur tiltekin leyfileg hámarksmál, svo og leyfilegir hámarksmassar, gilda áfram aðeins um umferð milli landa.

- 6) Þar af leiðandi virðist ekki unnt að samhæfa á næstunni leyfilegan hámarks massa þeirra vélknúna ökutækja og eftirvagna þeirra, sem skrá á í aðildarríkjunum. Hins vegar virðist nú mögulegt að samhæfa hámarksmál þeirra eins og frekast er unnt, fást við massaspursmálið með því að leggja grunn að samræmdri málsmeðferð til þess að ákvarða leyfilegan hámarks massa þegar ökutæki eru skráð/tekin í notkun í hverju aðildarríki um sig og vinna sífellt að auknu

⁽¹⁾ Stjútíð. EB nr. C 230, 4. 9. 1991, bls. 46.

⁽²⁾ Stjútíð. EB nr. C 49, 24. 2. 1992, bls. 5.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 12. febrúar 1992 (Stjútíð. EB nr. C 67, 16. 3. 1992, bls. 81), sameiginleg afstaða ráðsins frá 28. nóvember 1996 (Stjútíð. EB nr. C 41, 10. 2. 1997, bls. 5), ákvörðun Evrópuþingsins frá 9. apríl 1997 (Stjútíð. EB nr. C 132, 28. 4. 1997) og ákvörðun ráðsins frá 21. maí 1997.

⁽⁴⁾ Stjútíð. EB nr. L 42, 23. 2. 1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 96/79/EB (Stjútíð. EB nr. L 18, 21. 1. 1997, bls. 7).

⁽⁵⁾ Stjútíð. EB nr. L 235, 17. 9. 1996, bls. 59.

öryggi, einkum hvað varðar tiltekna flokka eftirvagna.

- 7) Samkvæmt 3. og 4. mgr. 4. gr. tilskipunar 96/53/EB er aðildarríkjum heimilt að leyfa á yfirráðasvæði sínu notkun ökutækja í flokki N, sem eru með mál umfram þau mörk sem mælt er fyrir um í þeirri tilskipun, annaðhvort vegna flutninga á óskiptanlegum farni eða vegna tiltekinnna flutninga innanlands sem hafa ekki teljandi áhrif á alþjóðleg samkeppnisskilyrði á sviði flutninga. Hvað varðar ökutæki í flokki M₂ og M₃ gildir tilskipun 96/53/EB aðeins um umferð milli landa. Því er nauðsynlegt að gera ráð fyrir undanþágu og heimila viðurkenningu ökutækja, sem eru með mál umfram leyfileg hámarks mál sem kveðið er á um í þessari tilskipun og tiltekin önnur einkenni enda geti aðildarríkin hafnað ökutækjum sem hafa hlotið viðurkenningu samkvæmt slíkum undanþáguákvæðum.

- 8) Þessi tilskipun er ein sértilskipananna sem ber að fara að til þess að tryggja að ökutæki séu í samræmi við kröfur um EB-gerðarviðurkenningaraðferðina sem var tekin upp með tilskipun 70/156/EBE. Af því leiðir að ákvæði tilskipunar 70/156/EBE, sem varða kerfi, íhluta og aðskildar tæknieiningar í ökutækjum, eiga við um þessa tilskipun.

- 9) Samkvæmt tilskipun 70/156/EBE, einkum 4. mgr. 3. gr. og 3. mgr. 4. gr., er nauðsynlegt að hverri sértilskipun fylgi upplýsingaskjal þar sem fram koma þau atriði í I. viðauka við þá tilskipun sem skipta máli ásamt gerðarviðurkenningarvottorði samkvæmt VI. viðauka við sömu tilskipun í því skyni að koma á tölvuskráningu gerðarviðurkenninga.

- 10) Tekin hafa verið upp sérákvæði, sem varða ófullbúin ökutæki, í þeim tilgangi að greiða fyrir annars stigs viðurkenningu á ökutækjunum fullbúnum.

- 11) Með þessari tilskipun eru samþykkt sérákvæði með tilliti til lyftiása eða ása með hleðslufærslu. Einnig ber að taka tillit til slíkra ása í tilskipun ráðsins 71/320/EBE frá 26. júlí 1971 um samræmingu laga aðildarríkjanna um hemlabúnað í vissum flokkum vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra ⁽¹⁾ og tilskipun ráðsins 70/311/EBE frá 8. júní 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi stýrisbúnað

vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra ⁽²⁾.

- 12) Einnig ber að taka sérákvæði upp í tilskipun 71/320/EBE til að unnt sé að taka meira tillit til þess, við hvaða tæknilegu skilyrði heimilt er að draga eftirvagna með ökutækjum í flokkum M₂, M₃ og N.

- 13) Einnig ber að taka sérákvæði upp í tilskipun ráðsins 76/114/EBE frá 18. desember 1975 um samræmingu laga aðildarríkjanna um lögboðnar merkiplötur og áletranir á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra, staðsetningu þeirra og uppsetningu ⁽³⁾ með tilliti til þess að ökutæki kunni að vera skráð með mismunandi massa í aðildarríkjunum.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í þessari tilskipun er merking orðsins „ökutæki“ sú sama og í 2. gr. og í II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE, nema að því er varðar ökutæki í flokki M₁.

2. gr.

Aðildarríkjum er óheimilt af ástæðum sem varða mál og massa ökutækja að neita að veita EB-gerðarviðurkenningu eða innlenda gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis, eða að banna að ökutæki verði selt, skráð, tekið í notkun eða notað, af ástæðum sem varða massa eða mál, ef kröfunum, sem settar eru fram í I. viðauka við þessa tilskipun, er fullnægt.

3. gr.

Þó er aðildarríki heimilt að synja um innlenda gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis, eða hafna eða banna að ökutæki verði selt, skráð, tekið í notkun eða notað, eða líta svo á að samræmisvottorð þess sé ekki gilt í merkingu 1. mgr. 7. gr. tilskipunar 70/156/EBE, eða heimila aðeins að það sé notað til flutninga á óskiptanlegum farni, ef það,

⁽¹⁾ Stjtuð. EB nr. L 202, 6. 9. 1971, bls. 37. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 91/422/EBE (Stjtuð. EB nr. L 233, 22. 8. 1991, bls. 21).

⁽²⁾ Stjtuð. EB nr. L 133, 18. 6. 1970, bls. 10. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 92/62/EBE (Stjtuð. EB nr. L 199, 18. 7. 1992, bls. 33).

⁽³⁾ Stjtuð. EB nr. L 24, 30. 1. 1976, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 78/507/EBE (Stjtuð. EB nr. L 155, 13. 6. 1978, bls. 31).

eftir að hafa viðurkennt samkvæmt þessari tilskipun, nýtur undanþágunnar, sem kveðið er á um í 7. gr., enda brjóti slík undanþága í bága við innlendar kröfur viðkomandi aðildarríkis.

4. gr.

Þegar aðildarríki veita innlenda gerðarviðurkenningu fyrir ökutæki, sem eru viðurkennd samkvæmt þessari tilskipun, eða heimila að slík ökutæki séu skráð, tekin í notkun eða notuð, skulu þau ákvarða þeim leyfilegan hámarks massa innanlands við skráningu/upphaf notkunar ökutækja, í samræmi við samsvarandi leyfilegan hámarks massa innanlands. Þegar leyfilegur massi ökutækis er ákvarðaður við skráningu/upphaf notkunar getur ekkert aðildarríkja neitað að beita málsmeðferðinni sem kveðið er á um í IV. viðauka, fari framleiðandi þess á leit að henni verði beitt.

5. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. geta aðildarríkin sett tæknilegar kröfur innanlands um ása með hleðslufærslu og lyftiása. Þó getur ekkert aðildarríkja neitað að beita þeim tæknilegu kröfum, sem mælt er fyrir um í 3. lið í IV. viðauka, fari framleiðandi þess á leit að þeim verði beitt.

6. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. og lið 7.3.2.1 í I. viðauka er aðildarríki heimilt til 31. desember 1999 að synja um innlenda gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis, eða hafna eða banna að hópbifreiðar eða langferðabifreiðar, sem eru

meira en 2,50 m að breidd, verði seldar, skráðar, teknar í notkun eða notaðar, eins og kveðið er á um í 9. gr. tilskipunar 96/53/EB.

7. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. og lið 7.3 í I. viðauka, og án þess að kröfunum í lið 7.6 í I. viðauka hafi verið fullnægt, geta aðildarríki viðurkennt ökutæki þótt mál þeirra séu umfram það sem mælt er fyrir um í téðum liðum. Gera skal ítarlega grein fyrir undanþágunni í gerðarviðurkenningarvottorðinu í III. viðauka við þessa tilskipun og ákvæði 3. gr. skulu gilda.

8. gr.

Tilskipun 70/156/EBE er breytt sem hér segir:

a) I. viðauka er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi bætist við neðanmálgrein (j): „vegna ökutækja annarra en ökutækja í flokki M₁: tilskipun 97/27/EB, I. viðauki, lið 2.4.1.“
2. Eftirfarandi bætist við neðanmálgrein (k): „vegna ökutækja annarra en ökutækja í flokki M₁: tilskipun 97/27/EB, I. viðauki, lið 2.4.2.“
3. Eftirfarandi bætist við neðanmálgrein (l): „vegna ökutækja annarra en ökutækja í flokki M₁: tilskipun 97/27/EB, I. viðauki, lið 2.4.3.“

b) Í stað 48. liðar í IV. viðauka komi eftirfarandi:

	Efni	Númer tilskipunar	Tilvísun í Stj. t. EB	Gildir fyrir ökutækjaflokka										
				M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
„48	Mál og massi (önnur ökutæki en þau sem um getur í lið 44)	97/27/EB	L 233 25. 8. 1997		X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

10. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

11. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. júlí 1997.

Fyrir hönd Evrópuþingsins Fyrir hönd ráðsins,

J. M. GIL-ROBLES

J. POOS

forseti.

forseti.

9. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykka nauðsynleg lög og stjórnáslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 22. júlí 1999. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykka þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykka um mál-efni sem tilskipun þessi nær til.

I. VIÐAUKI

1. Þessi tilskipun á við um massa og mál vélknúinna ökutækja í flokkum M₂, M₃ og N og eftirvagna í flokki O samanber skilgreiningu í II. viðauka (A) við tilskipun 70/156/EBE.
2. SKILGREININGAR
Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:
 - 2.1. „Vélknúð ökutæki“: aflknúð ökutæki samanber skilgreiningu í II. viðauka A við tilskipun 70/156/EBE.
 - 2.1.1. Vélknúin ökutæki í flokki N:
 - 2.1.1.1. „Vöruflutningabifreið“: vélknúð ökutæki í flokki N₁, N₂ eða N₃, hannað og smíðað eingöngu eða aðallega til vöruflutninga. Einnig getur það dregið eftirvagn.
 - 2.1.1.2. „Dráttarbifreið“: vélknúð ökutæki í flokki N₁, N₂ eða N₃, hannað og smíðað eingöngu eða aðallega til að draga eftirvagna.
 - 2.1.1.2.1. „Dráttarbifreið fyrir eftirvagna“: dráttarbifreið sem er hönnuð og smíðuð eingöngu eða aðallega til að draga eftirvagna, þó ekki festivagna. Hún getur verið búin hleðslupalli.
 - 2.1.1.2.2. „Dráttarbifreið fyrir festivagna“: dráttarbifreið sem er hönnuð og smíðuð eingöngu eða aðallega til að draga festivagna.
 - 2.1.1.3. Fullbúin ökutæki eða ökutæki búin í áföngum, í flokki N, önnur en vöruflutningabifreiðar og dráttarbifreiðar, teljast ökutæki til sérstakra nota.
 - 2.1.2. Vélknúin ökutæki í flokki M₂ eða M₃:
 - 2.1.2.1. „Hópbifreið eða langferðabifreið“: ökutæki í flokki M₂ eða M₃, hannað og smíðað til flutninga farþega í sætum, eða farþega í sætum og standandi farþega.
 - 2.1.2.1.1. „Liðskipt hópbifreið eða langferðabifreið“: hópbifreið eða langferðabifreið sem er samsett úr tveimur eða fleiri ósveigjanlegum hlutum sem eru tengdir saman með liðamótum, þannig að innangengt er á milli farþegavagnanna og farþegar geta farið hindrunarlaust á milli þeirra. Ósveigjanlegu hlutarnir eru varanlega tengdir og aðeins er hægt að ná þeim í sundur með búnaði sem er yfirleitt aðeins fyrir hendi á verkstæðum.
 - 2.1.2.1.2. Tveggja hæða hópbifreið eða langferðabifreið“: hópbifreið eða langferðabifreið þar sem farþegarýmið er að minnsta kosti að hluta til á tveimur hæðum og ekki gert ráð fyrir standandi farþegum á þeirri efri.
 - 2.1.2.1.3. „Undirflokkur“ hópbifreiðar eða langferðabifreiðar:
 - 2.1.2.1.3.1. Sé um að ræða ökutæki sem rúma fleiri en 22 farþega auk ökumanns:
 - 2.1.2.1.3.1.1. „Undirflokkur I“: ökutæki þar sem gert er ráð fyrir rými ætluðu standandi farþegum og tíðum hreyfingum farþega.
 - 2.1.2.1.3.1.2. „Undirflokkur II“: ökutæki ætluð flutningum á farþegum í sætum og þar sem gert er ráð fyrir standandi farþegum í miðlægum gangvegi og ef til vill á svæði sem ekki tekur meira rými en tvö tveggja manna sæti.
 - 2.1.2.1.3.1.3. „Undirflokkur III“: ökutæki sem eingöngu eru ætluð til flutninga á farþegum í sætum.
 - 2.1.2.1.3.2. Sé um að ræða ökutæki sem rúma 22 farþega eða færri auk ökumanns:
 - 2.1.2.1.3.2.1. „Undirflokkur A“: ökutæki ætluð til flutninga á standandi farþegum; ökutæki í þessum undirflokki er búð sætum og getur rúmað standandi farþega.
 - 2.1.2.1.3.2.2. „Undirflokkur B“: ökutæki sem ekki eru ætluð til flutninga á standandi farþegum; ökutæki í þessum flokki rúmar ekki standandi farþega.
 - 2.1.2.1.4. Ökutæki getur talist til fleiri en eins undirflokks. Þegar svo háttar til skal það standast allar samsvarandi kröfur þessarar tilskipunar.
 - 2.1.2.2. Ökutæki í flokkum M₂ og M₃, önnur en hópbifreiðar eða langferðabifreiðar, teljast ökutæki til sérstakra nota (til dæmis sjúkrabifreiðar).

- 2.2. **Ökutæki í flokki O:**
- 2.2.1. „*Eftirvagn*“: ökutæki, sem ekki er sjálfknúíð, en hannað og smíðað til þess að vera dregið af vélknúnu ökutæki.
- 2.2.2. „*Festivagn*“: dregið ökutæki sem er hannað til þess að tengjast dráttarbifreið fyrir festivagna, eða hjólaflæki þannig að verulegt lóðréttu álag sé á dráttarbifreiðinni eða hjólaflékanum.
- 2.2.3. „*Tengivagn*“: eftirvagn með minnst tveimur ásum, þar af sé að minnsta kosti einn stýranlegur, og:
- búinn dráttarbúnaði sem hreyfa má lóðrétt (miðað við eftirvagninn),
 - sem flytur ekki verulegt lóðrétt stöðuálag yfir á dráttarbifreiðina (innan við 100 daN).
- Þegar festivagn er tengdur hjólaflæka telst hann til venjulegra tengivagna.
- 2.2.4. „*Eftirvagn með miðlægum ás*“: ósveigjanlegur tengivagn þar sem ási eða ásum er komið fyrir nálægt þyngdarmiðju ökutækisins (með jafna hleðslu) þannig að aðeins lítið lóðrétt álag, ekki yfir 10% af hámarks massa eftirvagns, þó mest 1 000 daN (hvort sem er minna), færist yfir á dráttarbifreiðina.
- 2.3. „*Ásahópur*“: ásar sem tilheyra sama vagni. Hópur tveggja ása er kallaður tvíásasamstæða og hópur þriggja ása þríásasamstæða. Lítið er á stakan ás sem eins áss hóp.
- 2.4. „*Mál ökutækis*“: mál ökutækis samkvæmt byggingu þess eins og framleiðandi gefur þau upp.
- 2.4.1. „*Lengd ökutækis*“: mál sem er tekið í samræmi við ISO-staðal 612-1978, nr. 6.1.
- Við ákvæði staðalsins bætist að eftirfarandi skal undanskilja við lengdarmælingu:
- þurrku- og sprautubúnaður,
 - merkiplötur að framan og aftan,
 - innsigli tollyfirvalda og vörn þeirra,
 - festingar fyrir yfirbreiðslu og vörn þeirra,
 - ljósabúnaður,
 - baksýnispeglar,
 - baksýnishjálpartæki,
 - loftinntak,
 - lengdarlásar fyrir lausa hluta,
 - stigaprep,
 - gúmmístuðarar,
 - lyftupallar, skábrautir og tilheyrandi búnaður tilbúinn til notkunar, sem ekki skagar meira út en sem nemur 200 mm og sem ekki eykur á burðargetu ökutækisins,
 - tengibúnaður fyrir vélknúin ökutæki.
- 2.4.2. „*Breidd ökutækis*“: mál sem er tekið í samræmi við ISO-staðal 612-1978, nr. 6.2.
- Við ákvæði staðalsins bætist að eftirfarandi skal undanskilja við lengdarmælingu:
- innsigli tollyfirvalda og vörn þeirra,
 - festingar fyrir yfirbreiðslu og vörn þeirra,
 - gaumbúnaður vegna hjólbarða,
 - útstæðir, sveigjanlegir fhlutar hjól- og aurhlífarbúnaðar (sjá tilskipun ráðsins 91/226/EBE)⁽¹⁾
 - ljósabúnaður,

(¹) Stjórtíð. nr. L 103, 23. 4. 1991, bls. 5.

- fyrir ökutæki í flokki M_2 og M_3 , skábrautir tilbúnir til notkunar, lyftupallar og áþekkur búnaður tilbúinn til notkunar, að því tilskildu að ekki skagi meira en 10 mm út af hlið ökutækisins og að horn skábrautanna sem snúa fram eða aftur sé ávöl með 5 mm lágmarksradíus. Brúnir skulu vera ávalar með lágmarksradíus 2,5 mm.
 - baksýnisspeglar,
 - þrýstimælar hjólbarða,
 - færanleg þrep,
 - bunga á hjólbörðum beint ofan við snertiflöt við jörðu.
- 2.4.3. „*Hæð ökutækis*“: mál sem er tekið í samræmi við ISO-staðal 612-1978, nr. 6.3.
- Við ákvæði staðalsins bætist að eftirfarandi skal undanskilja við hæðarmælingu:
- loftnet,
 - straumteinaþreifarar (pantographs) í uppréttri stöðu.
- Sé ökutæki búið áslyftibúnaði skal taka tillit til áhrifa slíks búnaðar.
- 2.4.4. „*Lengd hleðslusvæðis*“ ökutækis, þó ekki dráttarbifreiðar fyrir festivagn eða festivagns, er fjarlægðin milli ysta punkts á framanverðu hleðslusvæðinu og ysta punkts á aftanverðu ökutækinu, mælt eftir ökutækinu endilöngu.
- Þegar fjarlægðin er mæld er eftirfarandi undanskilið:
- hleðslusvæði framan við aftasta hluta farþegarýmis,
 - búnaður sem um getur í lið 2.4.1., og
 - útstæðar kælieiningar og annar aukabúnaður framan við hleðslusvæðið.
- 2.5. „*Massi ökutækis, tilbúins til aksturs*“: massi óhlaðins ökutækis að meðtalinni yfirbyggingu og tengibúnaði, sé um dráttarbifreið að ræða, tilbúins til aksturs, eða massi undirvagns með stýrishúsi ef framleiðandi hefur ekki fest yfirbyggingu og/eða tengibúnað á (með kælivökva, olíu, eldsneyti, öllum öðrum vökvum nema frárennslisvatni, áhöldum, varahjólí og öikumanni og, ef um er að ræða hópibifreiðar og langferðabifreiðar, massa starfsmanns í bifreiðinni (75 kg) ef sæti er í ökutækinu fyrir starfsmann).
- 2.6. „*Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu (M)*“: leyfilegur hámarksmassi ökutækis með tilliti til byggingar þess og nothæfis, gefið upp af framleiðanda.
- Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu er notaður við að ákvarða flokk ökutækis í samræmi við II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE, nema ef um er að ræða eftirvagn með miðlægán á eða festivagn, og er þá miðað við massa sem samsvarar álagi á ásana þegar ökutækið er hlaðið upp að tæknilega leyfilegum hámarksmassa með hleðslu.
- Samkvæmt skilgreiningunni er aðeins hægt að ákvarða einn tæknilega leyfilegan hámarks- massa fyrir hverja tiltekna tæknilega samskipan ökutækisgerðar eins og hún er skilgreind samkvæmt einni samstæðu mögulegra gilda sem kveðið er á um í upplýsingaskjalinu í II. við- auka við þessa tilskipun. Þessi skilgreining - eitt stakt gildi - á við samsvarandi tækniröfur í liðum 2.7, 2.8, 2.10, 2.11 og 2.12 eftir því sem við á.
- 2.7. „*Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á ás (m)*“: massi sem svarar til leyfilegs hámarks lóðréttis stöðuálags ássins á yfirborð vegar, miðað við byggingu ökutækisins og ássins og það sem framleiðandi gefur upp.
- 2.8. „*Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á áshóp (μ)*“: massi sem svarar til leyfilegs hámarks lóðréttis stöðuálags áshópsins á yfirborð vegar, bæði miðað við byggingu ökutækisins og áshópsins og það sem framleiðandi gefur upp.

- 2.9. „*Dreginn massi*“: annaðhvort massi tengivagns eða festivagns með búkkaás sem er tengdur við ökutækið, eða massi sem samsvarar álagi á ása eftirvagns með miðlægum ása eða festivagns sem tengdur er við ökutækið.
- 2.10. „*Tæknilega leyfilegt hámark dregins massa (TM)*“: hámark dregins massa sem framleiðandi gefur upp.
- 2.11. „*Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkti ökutækis*“: massi sem svarar til leyfilegs hámarks lóðréttis álags á tengipunkti miðað við byggingu vélknúna ökutækisins og/eða tengibúnaðarins og það sem framleiðandi gefur upp. Samkvæmt skilgreiningunni er ekki innifalinn í þessum massa massi tengibúnaðar fyrir dráttarbifreiðar sem eru tilbúnar til aksturs, en hins vegar er massi tengibúnaðar fyrir önnur ökutæki innifalinn.
- 2.12. „*Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkti festivagns eða eftirvagns með miðlægum ási*“: massi sem svarar til hámarks leyfilegs lóðréttis stöðuálags sem flyst frá eftirvagni til dráttarbifreiðar á tengipunkt, eins og framleiðandi eftirvagnsins gefur upp.
- 2.13. „*Tæknilega leyfilegur hámarkshleðslumassi vagnalestarinnar (MC)*“: hámarksgildi samantlagðra massa hlaðins ökutækis og hlaðins eftirvagns sem það dregur, miðað við byggingu ökutækisins og það sem framleiðandi gefur upp.
- 2.14. „*Áslyftibúnaður*“: búnaður sem er varanlega komið fyrir á ökutæki til þess að draga úr eða auka álag á ása eða ása, miðað við hleðslu ökutækisins:
- annaðhvort með því að hífa hjólin frá jörðu eða láta þau síga niður á jörð eftir því sem við á,
 - eða án þess að hífa hjólin frá jörðu (til dæmis ef um loftfjöðrunarkerfi eða önnur kerfi er að ræða)
- í því skyni að draga úr sliti á hjólbörðum þegar ökutækið er ekki fullhlaðið, og/eða að auðveldara verði að taka vélknúðið ökutæki eða samtengd ökutæki af stað á hálu undirlagi, með því að auka álag á drifásnum.
- 2.15. „*Lyftiás*“: ás sem hægt er að hækka og lækka með áslyftibúnaðinum í samræmi við fyrsta undirlið í lið 2.14.
- 2.16. „*Ás með hleðslufærslu*“: ás sem hægt er að stilla álagið á án þess að honum sé lyft með áslyftibúnaði í samræmi við annan undirlið í lið 2.14.
- 2.17. „*Loftfjöðrun*“: fjöðrunarkerfi þar sem að minnsta kosti 75% af fjöðruninni er loftfjöðrun.
- 2.18. „*Fjöðrun viðurkennd sem jafngild loftfjöðrun*“: fjöðrunarkerfi fyrir ökutækisás eða áshóp sem er í samræmi við kröfurnar í lið 7.11.
- 2.19. „*Gerð ökutækis*“: ökutæki sem eru eins í meginatriðum, til dæmis hvað varðar:
- framleiðanda,
 - ökutækjaflokk samkvæmt skilgreiningu í II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE,
 - grunnþætti í byggingu og hönnun, svo sem:
 - hvað varðar ökutæki í flokki M₂ og M₃:
 - undirvagn, sjálfbæra yfirbyggingu, hvort hæðir séu tvær eða ein, hvort ökutækið sé liðskipt eða ekki (augljós grundvallarmunur),
 - fjöðrun á drifási: loftfjöðrun eða jafngild/án lofts og ekki jafngild,
 - fjölda ása,
 - hvað varðar ökutæki í flokki N:
 - undirvagn/botn (augljós grundvallarmunur),

- fjöðrun á drifási: loftfjöðrun eða jafngild/án lofts og ekki jafngild,
- fjölda ása,
- hvað varðar ökutæki í flokki O:
 - undirvagn, sjálfbæra yfirbyggingu, (augljós grundvallarmunur), tengivagn/festivagn/eftirvagn með miðlægum ási,
 - hemlakerfi: án hemla/ýtihemlun/stiglaus hemlun,
 - fjölda ása.

Í þessum hluta eru eftirtaldir byggingar- og hönnunarþættir ekki taldir til grunnþátta: hjólhaf, hönnun ása, fjöðrun, stýring, hjólbarðar og samsvarandi breytingar á hemlajöfnunarbúnaði ásanna eða þrýstingslokar sem er bætt við eða þeir fjarlægðir eftir því um hvaða samskipan er að ræða með tilliti til dráttarþreiddar fyrir festivagn eða vöruflutningabifreiðar, og búnaður sem tengist undirvagni (svo sem vél, eldsneytisgeymar, grískipting o.s.frv.).

3. UMSÓKN UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU

- 3.1. Framleiðandi ökutækis skal leggja fram umsókn um gerðarviðurkenningu á gerð ökutækis samkvæmt 3. gr. tilskipunar 70/156/EBE vegna massa þess og mála.
- 3.2. Með henni skal fylgja upplýsingaskjal, en fyrirmynd að slíku skjali er að finna í II. viðauka við þessa tilskipun.
- 3.3. Láta ber tækniþjónustunni, sem annast prófanir vegna gerðarviðurkenningar, í té ökutæki, eitt eða fleiri, í samræmi við II. viðauka við þessa tilskipun og valið í samráði við tækniþjónustuna sem dæmigert fyrir gerðina sem á að viðurkenna.

4. EB-GERÐARVIÐURKENNING

- 4.1. Ef tilskildum kröfum er fullnægt skal veita EB-gerðarviðurkenningu samkvæmt 3. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
- 4.2. Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningarvottorði er að finna í III. viðauka við þessa tilskipun.
- 4.3. Staðfesting, synjun eða útvíkkun á gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis er tilkynnt aðildarríkjunum í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
- 4.4. Allar viðurkenndar gerðir ökutækis skulu fá viðurkenningarnúmer í samræmi við ákvæði VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Sama aðildarríki er óheimilt að úthluta annarri gerð ökutækis sama númeri.

5. VIÐURKENNINGUM BREYTT

- 5.1. Ákvæði 5. gr. tilskipunar 70/156/EBE gilda ef breyta á viðurkenningum sem eru veittar samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar.

6. SAMRÆMI Í FRAMLEIÐSLU

- 6.1. Gera ber ráðstafanir til að tryggja samræmi í framleiðslu í samræmi við ákvæði 10. gr. tilskipunar 70/156/EBE.

7. KRÖFUR

7.1. Mæling á massa ökutækis, tilbúins til aksturs, og á því hvernig hann jafnast á ásana.

Mælingar á massa ökutækis, tilbúins til aksturs, og á því hvernig hann jafnast á ásana eru gerðar á ökutækjum, sem eru lögð fram í samræmi við lið 3.3., í kyrrstöðu og skulu hjól þeirra vísa beint fram.

Séu frávik á mældum massa innan við 3% miðað við það, sem framleiðandi gefur upp fyrir samsvarandi tæknilega samskipan innan gerðarinnar, eða innan við 5% ef ökutækið er í flokki N₁, O₂, eða M₂ og er ekki yfir 3,5 t, er með tilliti til krafanna hér á eftir stuðst við massa ökutækja, tilbúinna til aksturs, og hvernig massinn jafnast á ásana, eins og framleiðandi gefur það upp. Að öðrum kosti er stuðst við mældan massa og getur tækniþjónustan ef nauðsyn krefur gert viðbótarmælingar á ökutækjum, öðrum en þeim sem lögð voru fram í samræmi við lið 3.3.

7.2. Mæling á málum

Heildarlengd, -breidd og -hæð eru mældar í samræmi við ákvæði lið 2.4. að því er varðar ökutæki tilbúin til aksturs, sem lögð hafa verið fram í samræmi við lið 3.3.

Reynist mæld mál frábrugðin þeim sem framleiðandi gefur upp fyrir samsvarandi samskipan innan gerðarinnar er stuðst við mældu málin með tilliti til krafanna hér á eftir og getur tækniþjónustan ef nauðsyn krefur gert viðbótarmælingar á ökutækjum öðrum en þeim sem lögð voru fram í samræmi við lið 3.3.

7.3. **Leyfileg hámarksmál fyrir ökutæki**

7.3.1. *Hámarks lengd*

7.3.1.1. Vélknúíð ökutæki: sjá lið 1.1 í I. viðauka við tilskipun 96/53/EB.

7.3.1.2. Eftirvagn (þó ekki festivagn): sjá lið 1.1 í I. viðauka við tilskipun 96/53/EB.

7.3.1.3. Liðskipt áætlanabifreið eða hópifreið: sjá lið 1.1 í I. viðauka við tilskipun 96/53/EB.

7.3.1.4. Festivagn:

Fjarlægðin sem um getur í lið 7.3.1.4.1 er mæld að undanskildum búnaðinum sem um getur í lið 2.4.1 og fjarlægðin sem um getur í lið 7.3.1.4.2 er mæld án þess að neitt sé undanskilið.

7.3.1.4.1. Fjarlægðin milli áss tengipinnans og afturenda festivagns, mæld lárétt eftir lengdarplani ökutækisins, má ekki vera meiri en þau mörk sem kveðið er á um í lið 1.6. í I. viðauka við tilskipun 96/53/EB.

7.3.1.4.2. Fjarlægðin sem er mæld lárétt milli áss dráttarstólstengipinnans og hvaða punkts sem er á framenda festivagnsins má ekki vera meiri en sem nemur 2,04 metrum, eins og kveðið er á um í lið 4.4. í I. viðauka við tilskipun 96/53/EB.

7.3.2. *Hámarksbreidd*

7.3.2.1. Öll ökutæki: sjá lið 1.2 í I. viðauka við tilskipun 96/53/EB.

7.3.2.2. Fastar eða færanlegar yfirbyggingar ökutækja í flokki N og O sem sérstaklega eru ætlaðar til vöruflutninga með stillanlegu hitastigi og eru með veggj sem eru meira en 45 mm þykkir að meðtalinni einangrun: sjá lið 1.2 í I. viðauka við tilskipun 96/53/EB.

7.3.3. *Hámarkshæð*

7.3.3.1. Öll ökutæki: sjá lið 1.3 í I. viðauka við tilskipun 96/53/EB.

7.4. **Útreikningur á massajöfnun**

7.4.1. *Reikningsaðferð*

7.4.1.1. Varðandi útreikning á massajöfnun, sem mælt er fyrir um hér á eftir, skal framleiðandi láta tækniþjónustunni, sem annast prófanirnar, í té þær upplýsingar (með töflum eða í öðru hentugu formi) sem nauðsynlegar eru svo að unnt sé að ákvarða - fyrir hverja tæknilegu samskipan innan hverrar gerðar ökutækja eins og hún er skilgreind af samstæðu hugsanlegra gilda í öllum liðum í II. viðauka við þessa tilskipun - samsvarandi tæknilega leyfilegan hámarks massa ökutækis með hleðslu, tæknilega leyfilegan hámarks massa á ása og áshópa, tæknilega leyfilegt hámark dregins massa, og tæknilega leyfilegan hámarks massa vagnalestarinnar með hleðslu.

7.4.1.2. Gera verður viðeigandi útreikninga til þess að ganga úr skugga um að eftirtöldum kröfum sé fullnægt hvað varðar hverja tæknilega samskipan innan gerðarinnar. Í því skyni er heimilt að takmarka útreikningana við verstu tilvikin.

- 7.4.1.3. Í kröfunum hér á eftir merkja tákinn M , m_i , μ_j , TM og MC eftirtaldar færíbreytur, en þær þurfa að standast kröfurnar sem settar eru fram í lið 7.4.:
- M = tæknilega leyfilegur hámarksmassi ökutækis með hleðslu,
- m_i = tæknilega leyfilegur hámarksmassi á ásin „i“, þar sem „i“ er breytilegt frá 1 til heildarfjölda ása ökutækisins,
- μ_j = tæknilega leyfilegur hámarksmassi á staka ásin eða áshópinn sem táknaður er með „j“, þar sem „j“ er breytilegt frá 1 til heildarfjölda ása ökutækisins,
- TM = tæknilega leyfilegt hámark dregins massa, og
- MC = tæknilega leyfilegur hámarksmassi vagnalestarinnar með hleðslu.
- 7.4.1.4. Sé um að ræða stakan ás sem táknaður er sem „i“ sem ás og „j“ sem áshópur er $m_i = \mu_j$ samkvæmt skilgreiningu.
- 7.4.1.5. Sé um að ræða ökutæki búin ásum með hleðslufærslu skulu eftirfarandi útreikningar miðast við að fjöðrun ása verði fyrir álagi miðað við venjulega tilhögun við akstur. Sé um að ræða ökutæki búin lyftiásum eru eftirfarandi útreikningar gerðir með ásana í lögstu stöðu.
- 7.4.1.6. Sé um áshópa að ræða skal framleiðandi gefa upp lögmálin að baki jöfnun heildarmassans á ása með tilliti til hópsins (til dæmis með því að leggja fram formúlur fyrir jöfnuninni eða með myndrænni framsetningu jöfnunarinnar).
- 7.4.1.7. Sé um festivagna og eftirvagna með miðlægum ási að ræða, og með tilliti til eftirfarandi útreikninga, er litið á tengipunkturinn sem ásin „O“ og samsvarandi massar m_o og μ_o skilgreindir sem tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkti eftirvagnsins.
- 7.4.2. *Kröfur sem gilda um ökutæki í flokki N og O að undanskildum dregnum hjólhýsum*
- 7.4.2.1. Samanlagðir massar m_i skulu ekki vera minni en massi M .
- 7.4.2.2. Fyrir hvern áshóp „j“ skal summa massanna m_i á ásunum ekki vera minni en massinn μ_i . Að auki skal hver massi m_i ekki vera minni en sá hluti μ_i sem á við ásin „i“ eins og hann er skilgreindur samkvæmt lögmálum um massajöfnun fyrir viðkomandi áshóp.
- 7.4.2.3. Samanlagðir massar μ_i mega ekki vera minni en massi M .
- 7.4.2.4. Massi ökutækis, tilbúins til aksturs, að viðbættum massa sem svarar til 75 kg margfölduðum með fjölda farþega, að viðbættum tæknilega leyfilegum hámarksmassa á tengipunkti, má ekki vera meiri en massi M .
- 7.4.2.5. Þegar ökutæki er hlaðið að massa M í samræmi við einhverjar þær viðeigandi aðstæður sem lýst er í lið 7.4.2.5.1 til 7.4.2.5.3 skal massinn sem svarar til álagsins á ás „i“ ekki vera meiri en massi m_i á þeim ási og massinn sem svarar til álagsins á staka ásnun eða áshópnum „j“ skal ekki vera meiri en massi μ_i . Að auki skal massinn, sem svarar til álagsins á drifásnum, eða samanlagðir massarnir, sem svara til álags á drifásunum, vera að minnsta kosti 25% af M .
- 7.4.2.5.1. Dregin ökutæki og vélknúin ökutæki önnur en dráttarbífreiddar:
- 7.4.2.5.1.1. Eins jöfnun massa, sé um að ræða fullbúin ökutæki eða ökutæki fullbúin í áföngum, að undanskildum þeim sem um getur í lið 7.4.2.5.1.2: ökutækið tilbúið til aksturs með 75 kg massa í hverju farþegasæti er hlaðið að massa M , en farmi er skipað jafnt niður á rýmið sem ætlað er til vöruflutninga.
- 7.4.2.5.1.2. Mismunandi jöfnun massa (ójafnt álag), sé um að ræða annað hvort ófullbúin ökutæki eða ökutæki til sérstakra nota þar sem eingöngu á að flytja farm sem jafnast með mismunandi hætti skal framleiðandi gefa upp ystu hugsanlegu mörk staðsetningar þyngdarmiðju farmsins og/eða yfirbyggingar og/eða búnaðar eða innréttinga (dæmi: á bilinu frá 0,50 að 1,30 framan við fyrsta afturásinn). Sannprófa skal allar hugsanlegar staðsetningar þyngdarmiðjunnar með ökutækið tilbúið til aksturs með 75 kg massa í hverju farþegasæti hlaðið að massa M .
- 7.4.2.5.2. Dráttarbífreiddar með eftirvagn og vöruflutningabífreiddar sem einnig eru ætlaðar til að draga eftirvagn með miðlægum ási.
- 7.4.2.5.2.1. Sömu útreikningar og í lið 7.4.2.5.1.1, sé um að ræða fullbúin ökutæki eða ökutæki fullbúin í áföngum önnur en ökutæki til sérstakra nota, eða lið 7.4.2.5.1.2, sé um að ræða ófullbúin ökutæki eða ökutæki til sérstakra nota, eru gerðir miðað við allar þær eftirfarandi aðstæður sem koma til greina:

- a) án álags á tengipunkti (sé um að ræða dráttarþreifð, þó að meðtöldu álagi, sem svarar til massa tengibúnaðarins ef hann fylgir með af hálfu framleiðanda, enda sé það innifalið í massa ökutækis tilbúins til aksturs, samanber lið 2.5);
- b) með álagi sem svarar til þess hámarks massa á tengibúnaði sem framleiðandi gefur upp, ef hann setur ekki tengibúnaðinn upp sem er notaður á tengipunkti (og dregst það frá farminum).
- c) með álagi sem svarar til þess tæknilega leyfilega hámarks massa á tengipunkti sem verkar á tengipunktinn (og dregst það frá farminum).

7.4.2.5.3. Ökutæki sem draga festivagna

7.4.2.5.3.1. Sé um að ræða fullbúið ökutæki eða ökutæki fullbúið í áföngum: framleiðandi skal gefa upp ystu stöður dráttarstólsásins. Sannprófun taki til sérhverrar stöðu sem dráttarstólsásinn getur verið í og er ökutækið, tilbúið til aksturs, með 75 kg massa í hverju farþegasæti, hlaðið að massa M (og skal farminum beitt á dráttarstólsásinn).

7.4.2.5.3.2. Sé um að ræða ófullbúið ökutæki: sömu sannprófanir og í lið 7.4.2.5.3.1 skulu framkvæmdar út frá ystu leyfilegu stöðum dráttarstólsásins sem eru tilgreindar af hálfu framleiðanda.

7.4.2.6. Þegar ökutæki í flokki N er hlaðið að massa M og afturás þess (nefndur „n“ sem ás) eða aftasti áshópur (nefndur „q“ sem áshópur) er hlaðinn að massa m_n eða μ_q skal massinn sem hvílir á stýriásnum eða -ásunum ekki vera minni en 20% af M.

7.4.2.7. MC skal ekki vera meiri en $M + TM$.

7.4.3. Kröfur sem gilda um hópþreifðar og langferðabifreiðar

7.4.3.1. Kröfurnar í lið 7.4.2.1 til 7.4.2.3 og lið 7.4.2.7 gilda.

7.4.3.2. Massi ökutækisins tilbúins til aksturs, að viðbættum massa Q sem skilgreindur er í töflu í lið 7.4.3.3.1, margfaldaður með heildarfjölda farþega, að viðbættum tæknilega leyfilegum hámarks massa á tengipunkti, að viðbættum mössum B og BX sem skilgreindir eru í lið 7.4.3.3.1, skal ekki vera meiri en massi M.

7.4.3.3. Þegar ófullbúið ökutæki er hlaðið að massa M við aðstæðurnar sem er lýst í lið 7.4.2.5.1.2, eða þegar fullbúið ökutæki eða ökutæki fullbúið í áföngum, tilbúið til aksturs, er hlaðið eins og er lýst í lið 7.4.3.3.1, má massinn, sem svarar til álags á hverjum ás, ekki vera meiri en massi m_1 á hverjum ási, og massinn sem svarar til álags á hvern stakan ás eða áshóp má ekki vera meiri en massinn μ_1 á þeim áshópi. Auk þess skal massinn sem svarar til álags á drífás eða samanlagðir massar sem svara til álags á drífása ekki vera minni en 25% af M.

7.4.3.3.1. Ökutæki, tilbúið til aksturs, er hlaðið með massa Q í hvert farþegasæti, fjöldanum SP, sem svarar til fjölda standandi farþega, og massi Q með reglulegu millibili í rýminu S_1 sem er ætlað standandi farþegum, massa sem svarar til B (kg) sem dreifist jafnt yfir farangursrýmin, og þar sem við á, massa sem svarar til BX (kg) sem dreifist jafnt á yfirborð þaksins þar sem er búnaður til að bera farangur, að gefnu eftirfarandi:

S_1 er rýmið sem ætlað er standandi farþegum, eins og það er skilgreint í væntanlegri tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins varðandi sérákvæði vegna ökutækja í flokkum M₂ og M₃. Þar til sú tilskipun tekur gildi telst S_1 svara til skilgreiningar reglugerðar SP/EBE nr. 36 (skjal E/EBE/TRANS/505/REV 1, ADD 35) og nr. 52 (skjal E/EBE/TRANS/505/REV 1, ADD 51).

SP, sem framleiðandi gefur upp, má ekki vera umfram gildi S_1/S_{Sp} , þar sem S_{Sp} er það rými, sem venja er að ætla einum standandi farþega, samanber töfluna hér á eftir.

B (kg), sem framleiðandi gefur upp, skal hafa tölugildi sem ekki er lægra en $100 \times V$ (V er heildarrúmmál farangursrýmis í m³).

BX, sem framleiðandi gefur upp, skal valda tilteknu álagi sem ekki er minna en sem nemur 75 kg/m² yfir allan þann yfirborðsflöt þaksins þar sem er búnaður til að bera farangur.

Q og S_{Sp} hafa gildin sem koma fram í eftirfarandi töflu:

Flokkur ökutækis	Q (kg) massi eins farþega	S_{Sp} (m^2 á farþega) rými, sem venja er að ætla einum standandi farþega
Flokkar I og A (**)	68	0,125
Flokkur II	71 (*)	0,15
Flokkar III og B	71 (*)	Enginn standandi farþegi

(*) Að meðtöldum 3 kg handfarangri.

(**) Ef einnig á að samþykkja ökutæki í flokki II eða III eða B sem ökutæki í flokki I eða A skal ekki taka tillit til massa farangurs í farangursrými, sem aðeins er aðgengilegt utan ökutækisins, varðandi samþykki vegna síðastnefndu flokkanna.

7.4.3.4. Þegar ökutæki er tilbúið til aksturs og hlaðið eins og tilgreint er í lið 7.4.3.3.1 skal massinn sem svarar til álags á framás eða framásahóp ekki vera minni en hundradshlutinn af M sem kemur fram í eftirfarandi töflu:

Hleðsla	Flokkar I og A		Flokkur II		Flokkar III og B	
	Óliðskipt	Liðskipt	Óliðskipt	Liðskipt	Óliðskipt	Liðskipt
Óhlaðið	20	20	25	20	25	20
Hlaðið	25	20	25	20	25	20

7.4.4. *Kröfur sem gilda um ökutæki í flokki M_2 önnur en hópbifreiðar og langferðabifreiðar, einnig um dregin hjólhýsi*

Kröfurnar í lið 7.4.2.1 til 7.4.2.4 og í lið 7.4.2.7 gilda. Ef ófullbúið ökutæki er hlaðið að massanum M í samræmi við aðstæðurnar sem er lýst í 7.4.2.5.1.2 eða þegar fullbúið ökutæki eða ökutæki fullbúið í áföngum, tilbúið til aksturs, er hlaðið að massanum M eins og lýst er í viðbæti við II. viðauka við tilskipun ráðsins 92/21/EBE⁽¹⁾, skal massi sem svarar til álagsins á hvern ás ekki vera meiri en massi m_i á sama ás, og massinn sem svarar til álagsins á hverjum stökum ás eða ásahóp skal ekki vera meiri en massi μ_j á sama ásahópi. Enn fremur skal massinn sem svarar til álagsins á drifásinn eða samanlagður massinn sem svarar til álagsins á drifásana ekki vera minni en 25% af M.

7.5. **Skilyrði sem þarf að sannprófa þegar ökutæki er flokkað sem torfærutæki (II. viðauki, 4. hluti, tilskipun 70/156/EBE).**

7.5.1. Tæknipjónustan skal sannprófa hvort fullbúið ökutækið, eða ökutækið fullbúið í áföngum, eða ökutækið sem dregur festivagn án dráttarstóls geti talist torfærutæki í samræmi við kröfurnar sem kveðið er á um í II. viðauka við 70/156/EBE.

7.5.2. Hvað varðar önnur ófullbúin ökutæki er þessi sannprófun aðeins gerð að beiðni framleiðanda.

7.6. **Stýrihæfni**

7.6.1. Öllum vélknúnum ökutækjum og öllum festivögnum skal vera unnt að stýra til beggja hliða í heilan 360° hringferil innan svæðis sem afmarkast af tveimur sammiðja hringjum, þar sem radíus ytri hringis er 12,50 m og radíus innri hringis 5,30 m, án þess að ystu punktar ökutækisins (að frátöldum framskagandi hlutum sem mælt er fyrir um varðandi breidd ökutækis í lið 2.4.2) nái út fyrir ummál hringjanna.

Sé um að ræða vélknúin ökutæki og festivagna með áslýftibúnað (sjá lið 2.14) gildir þessi krafa einnig um ásinn eða ásana í upplýftri stöðu (í skilningi lið 2.14).

Fyrirgreindar kröfur skal sannprófa sem hér segir:

7.6.1.1. *Vélknúin ökutæki*

Fremsti punktur vélknúna ökutækisins skal fylgja útlínu ytri hringisins (sjá mynd A).

⁽¹⁾ Stjórt. nr. L 129, 14. 5. 1992, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 95/48/EB (Stjórt. nr. L 233, 30. 9. 1995, bls. 73).

7.6.1.2. *Festivagnar*

Festivagn telst standast kröfurnar í lið 7.6.1 ef hjólhaf hans er ekki meira en sem nemur

$$\sqrt{(12,50 - 2,04)^2 - (5,30 + L/2)^2}$$

þar sem L er breidd festivagnsins og hvað varðar þennan lið er hjólhafið mælt sem fjarlægðin frá ási dráttarstóltengipinnans að miðlínu búkkaásanna sem eru án stýrisbúnaðar; sé einn eða fleiri búkkaásanna sem eru án stýrisbúnaðar búinn lyftibúnaði (sjá lið 2.14) skal hjólhafið mælt miðað við að ásin eða ásarnir séu í neðstu/uppliftri stöðu, hvort sem lengra mælist. Komi upp vafamál geta viðurkenningaryfirvöld farið fram á að prófun samkvæmt lið 7.6.1. fari fram.

7.6.2. *Viðbótarkröfur sem gilda um ökutæki í flokki M₂ eða M₃ og N.*

Þegar ökutækið er kyrrstætt og stýrð hjól þess vísa þannig að færi ökutækið af stað myndi ysti og fremsti punktur þess teikna hring með 12,50 m radíus, verður til lóðrétt plan sem snertir þá hlið ökutækis, sem snýr út úr hringnum, við það að dregin er lína á jörðina. Sé um að ræða liðskipt ökutæki í flokki M₂ eða M₃ skulu báðir óliðskiptir hlutar þess mynda beina línu við planið.

Þegar ökutækið hreyfist fram á við á hvora hliðina sem er eftir hringnum sem er með 12,50 m radíus má enginn hluti þess fara út fyrir lóðréttu planið meira en sem nemur 0,80 m (sjá mynd B) ef um er að ræða óliðskipt ökutæki eða um meira en sem nemur 1,20 m (sjá mynd C) ef um er að ræða liðskipt ökutæki í flokki M₂ eða M₃.

Sé um að ræða ökutæki með áslyftibúnað gildir þessi krafa einnig þegar ásin eða ásarnir eru í uppliftri stöðu (í skilningi lið 2.14).

Sé um að ræða ökutæki í flokki N með lyftiása í uppliftri stöðu, eða ása með hleðslufærslu í óhlaðinni stöðu gildir talan 1,00 m í stað 0,80 m.

7.6.3. *Kröfurnar í 7.6.1 og 7.6.2 má einnig sannprófa, að beiðni framleiðanda, með samsvarandi og jafngildum útreikningi eða rúmfræðilegri tilraun.*

Mynd A

Mynd B

Mynd C

- 7.6.4. Sé um að ræða ófullbúin ökutæki skal framleiðandi gefa upp leyfileg hámarks mál sem skal sannprófa þegar gengið er úr skugga um hvort ökutækið standist kröfurin í lið 7.6.1 og 7.6.2.
- 7.7. **Viðbótarkröfur sem gilda um vélknúin ökutæki í flokki M₂ og M₃**
- Tæknilega leyfilegt hámark dregins massa má ekki vera meira en 3 500 kg.
- 7.8. **Tæknilega leyfilegt hámark dregins massa á tengipunkti vélknúinna ökutækja og uppsetningarleiðbeiningar fyrir tengingar**
- 7.8.1. Tæknilega leyfilegur hámarks massi á tengipunkti vélknúins ökutækis sem hannað er til að draga eftirvagn með miðlægum ási og með tæknilegt leyfilegt hámark dregins massa meira en 3,5 tonn skal nema að minnsta kosti 10% tæknilega leyfilegu hámarki dregins massa, eða 1 000 kg, hvort gildið sem lægra er, en sé um að ræða vélknúin ökutæki önnur en dráttar bifreiðar skal bæta við massa tengibúnaðarins, fylgi hann ökutækinu frá hendi framleiðanda, eða leyfilegum hámarks massa tengibúnaðarins ef hann fylgir ekki með frá hendi framleiðanda.
- 7.8.2. Tæknilega leyfilegur hámarks massi á tengipunkti vélknúins ökutækis sem hannað er til að draga eftirvagn með miðlægum ási og með tæknilega leyfilegt hámark dregins massa 3,5 tonn eða minna skal nema að minnsta kosti 4% tæknilega leyfilegs hámarks dregins massa, eða 25 kg, hvort gildið sem lægra er, en sé um að ræða vélknúin ökutæki önnur en dráttar bifreiðar skal bæta við massa tengibúnaðarins, fylgi hann ökutækinu frá hendi framleiðanda, eða leyfilegum hámarks massa tengibúnaðarins ef hann fylgir ekki með frá hendi framleiðanda.
- 7.8.3. Sé um að ræða vélknúin ökutæki með hámark tæknilega leyfilegs hleðslumassa 3,5 tonn eða minna ber framleiðandanum að tilgreina í notendahandbók ökutækisins skilyrði þess að vélknúna ökutækið sé búið tengibúnaði.
- Þegar svo háttar til ber að tilgreina meðal áður nefndra skilyrða tæknilega leyfilegan hámarks massa á tengipunkti vélknúna ökutækisins, leyfilegan hámarks massa tengibúnaðarins, festingarpunkta tengibúnaðar við vélknúna ökutækið og leyfilega hámarks útskögungu tengibúnaðar.
- 7.9. **Að taka af stað í brekku**
- Vélknúin ökutæki sem dregur eftirvagn og er hlaðið að tæknilega leyfilegum hámarks massa vagnalestarinnar skal vera hægt að taka af stað fimm sinnum í minnst 12% halla upp á við á innan við fimm mínútum.
- 7.10. **Hlutfall milli vélarafis og hámarks massa**
- Vélarafisafköst vélknúinna ökutækja skulu vera að minnsta kosti 5 kW/t af tæknilega leyfilegu hámarki hleðslumassa vagnalestarinnar. Vélarafi er mælt í samræmi við ákvæði tilskipunar ráðsins 80/1269/EEB⁽¹⁾.
- 7.11. **Skilyrði sem varða jafngildi tiltekinna fjöðrunarkerfa án lofts og loftfjöðrunarkerfa fyrir drifás(a) ökutækis**
- 7.11.1. Að beiðni framleiðanda ber tæknipjónustunni að sannprófa jafngildi fjöðrunarkerfis án lofts og loftfjöðrunarkerfis fyrir drifás(a).
- Til þess að fjöðrunarkerfi án lofts verði viðurkennt sem jafngilt loftfjöðrunarkerfi þarf það að standast eftirtaldir kröfur:
- 7.11.1.1. Við óhindraðar, lóðréttar lágtíðnihöggsvæiflur massans sem fjaðrar ofan á drifási eða áshópi skal mæld sveiflutíðni og deyfing, þegar hámarksálag er á fjöðrunarbúnaðinum, vera innan markanna sem eru skilgreind í lið 7.11.1.2 til 7.11.1.5.
- 7.11.1.2. Á hverjum ási skulu vera vökvasveifludæfingar. Dæfingar á áshópum skulu þannig staðsettir að þeir sveiflist sem minnst.
- 7.11.1.3. Meðaldehyflutfallið D_m verður að vera meira en 20% af markdeyfingu fjöðrunarinnar við venjuleg skilyrði með vökvasveifludæfinga uppsetta og virka.
- 7.11.1.4. Deyfihlutfall fjöðrunarinnar D_r þegar allir vökvasveifludæfingar hafa verið fjarlægðir eða gerðir óvirkir má ekki vera meira en 50% af D_m .

⁽¹⁾ Stjórn nr. L 375, 31. 12. 1980, bls. 46. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 89/49/EEB (Stjórn nr. L 238, 15. 8. 1989, bls. 43).

- 7.11.1.5. Sveiflutíðni massans sem fjaðrar ofan á drifási eða áсахópi með óhindruðum, lóðréttum höggsveiflum má ekki vera hærri en 2,0 Hz.
- 7.11.1.6. Tíðni og deyfing fjöðrunarinnar er gefin upp í lið 7.11.2. Prófunaraðferðum til að mæla tíðni og deyfingu er lýst í lið 7.11.3.

7.11.2. *Skilgreining á tíðni og deyfingu*

Í þessari skilgreiningu er reiknað með M (kg) fjaðrandi massa yfir ási eða áсахópi. Lóðrétt heildarstífni áss eða áсахóps gagnvart vegaryfirborði og fjaðrandi massa er K njúton/metra (N/m) og samanlagður deyfingarstuðull C njúton á sekúndu á metra (N s/m). Lóðrétt tilfærsla fjaðrandi massans er Z . Formúlan fyrir hreyfingu óhindraðrar sveiflu fjaðrandi massans er:

$$M \frac{d^2Z}{dt^2} + C \frac{dZ}{dt} + kZ = 0$$

Sveiflutíðni fjaðrandi massans F (Hz) er:

$$F = \frac{1}{2\pi} \sqrt{\frac{K}{M} - \frac{C^2}{4M^2}}$$

Markdeyfing er þegar $C = C_0$, þar sem

$$C_0 = 2 \sqrt{KM}$$

Deyfingarhlutfallið, sett fram sem brot af markdeyfingu, er C/C_0 .

Við óhindraðar höggsveiflur fjaðrandi massans fylgir lóðrétt hreyfing massans deyfðum sínusferli (mynd 2). Hægt er að ákvarða tíðnina með því að mæla tímenn á sveifluferli þeirra sveiflna sem koma fram. Deyfinguna er hægt að ákvarða með því að mæla toppgildi sveiflna, hværrar á fætur annarri, í sömu stefnu. Ef stærð sveiflna í fyrsta og öðru sveifluferli kallast A_1 og A_2 er deyfingarhlutfallið D :

$$D = \frac{C}{C_0} = \frac{1}{2\pi} \cdot \ln \frac{A_1}{A_2}$$

þar sem „ln“ er náttúrlegur lygri af sveifluviddarhlutfallinu.

7.11.3 *Prófunaraðferð*

Þegar ákvarða skal deyfingarhlutfallið D_m með prófun, þ.e.a.s. deyfingarhlutfallið D_r án vökvasveifludreyfa, og tíðni F fjöðrunarinnar er ökutæki með hleðslu:

- ekið á hægri ferð (5km/klst. \pm 1 km/klst.) yfir 80 mm hátt þrep eins og sýnt er á þversniðsteikningunni á mynd 1. Höggsveiflurnar sem á að greina að því er varðar tíðni og deyfingu koma fram þegar hjól drifássins eru komin niður af þrepinu; eða
- þrýst niður með átaki á undirvagninn svo að álagið á drifásinn sé 1,5 sinnum hámarksstöðugildi hans. Þrýstingnum á ökutækinu er skyndilega létt og sveiflurnar sem koma fram eru greindar; eða
- ytt upp með átaki á undirvagninn svo að fjaðrandi massinn lyftist 80 mm yfir drifásinn. Þrýstingnum á ökutækinu sem er haldið uppi er skyndilega létt og sveiflurnar sem koma fram eru greindar; eða
- komið í annars konar meðferð, ef framleiðandi hefur sýnt fram á og tækniþjónustan samþykkt að hún sé jafngild.

Ökutækið skal útbúið með boðbreyti til að mæla lóðréttu tilfærslu og skal honum komið fyrir milli drifássins og undirvagnsins, beint fyrir ofan drifásinn. Af ferlinum er hægt að mæla

tíamismuninn milli toppgildis fyrstu og annarrar samþjöppunar til að finna út deyfinguna. Þegar um er að ræða tvöfalda ásaþópa skulu boðbreytar sem eru notaðir til að mæla lóðréttu tilfærslu hafðir milli hvors drífáss um sig og undirvagnsins beint fyrir ofan hann.

Dæla ber lofti í hjólbarða uns réttum þrýstingi er náð sem framleiðandi mælir með fyrir prófunarmassa ökutækisins.

Sannprófun á jafngildi fjöðrunarinnar er gerð með hæsta tæknilega leyfilega massa á ási eða ásaþópi, og gengið út frá því að jafngildið gildi fyrir alla minni massa.

Mynd 1

Þrep fyrir fjöðrunarprófanir

Akstursstefna 10 til 20 mm (radíus)

Mynd 2

Deyfing á höggsvæflum

II. VIÐAUKI

UPPLÝSINGASKJAL nr. ...

samkvæmt I. viðauka við tilskipun ráðsins 70/156/EBE varðandi EB-gerðarviðurkenningu tiltekinna flokka ökutækja og eftirvagna þeirra með tilliti til massa og mála

(Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/.../EB)

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þrítí og með efnisyfirliti, ef við á. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum kvarða og nægilega nákvæmar í A4 stærð eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef rafknúinn stjórnbúnaður er á kerfum, íhlutum eða aðskildum tæknieiningum skulu fylgja upplýsingar um hvernig hann vinnur.

- 0. ALMENNT
- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð ökutækis:
- 0.2.1. Verslunarheiti:
- 0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á ökutækinu ^(b):
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Flokkur ökutækisins ^(c):
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.6. Staðsetning á lögboðnum merkiplötum og áletrunum og aðferð við áfestingu:
- 0.6.1. Á undirvagni:
- 0.6.2. Á yfirbyggingu:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:
- 1. ALMENNIR SMÍÐAEIGINLEIKAR ÖKUTÆKISINS
- 1.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af dæmigerðu ökutæki:
- 1.2. Málsett teikning af fullbúnu ökutæki:
- 1.3. Fjöldi ása og hjóla:
- 1.3.1. Fjöldi og staðsetning ása með tvöföldum hjólum:
- 1.3.2. Fjöldi og staðsetning stýriása:

Neðanmálgreinar:

Almennt: Númer liða og neðanmálgreina í þessu upplýsingaskjali svara til númera og neðanmálgreina í I. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Liðum sem varða ekki þessa tilskipun er sleppt.

Nmgr.(e) merkir: „Sett fram með þeim hætti að ráða megi raungildi fyrir hverja tæknilega samskiptan ökutækisgerðar.“

Nmgr. (nd) merkir: „ISO-staðall 612 — 1978, nr. 6.18.1“.

- 1.3.3. Drifásar (fjöldi, staðsetning, samtenging):
- 1.4. Undirvagn (ef einhver er) (yfirlitsteikning):
- 1.6. Staðsetning og fyrirkomulag vélar:
- 1.7. Stýrishús (frambyggt eða með vélarhlíf)^(c):
- 1.9. Tilgreina ber hvort vélknúna ökutækinu sé ætlað að draga festivagna eða aðra eftirvagna og hvort eftirvagninn sé festivagn, tengivagn eða eftirvagn með miðlægum ási; tilgreina ber ökutæki sem eru sérstaklega hönnuð til vöruflutninga þar sem hitastigi er stýrt.
2. MASSAR OG MÁL ^(c) (í kg og mm) (vísið til teikningar eftir atvikum)
- 2.1. Hjólhaf eða -höf (við fullt álag) ^(f):
- 2.1.1. Fyrir festivagna:
- 2.1.1.1. Fjarlægð frá ási dráttarstólstengipinna að aftasta hluta festivagnsins:
- 2.1.1.2. Hámarksfjarlægð frá ási dráttarstólstengipinna að hvaða punkti sem er framan á festivagni:
- 2.1.1.3. Hjólhaf festivagns í samræmi við lið 7.6.1.2 í I. viðauka við þessa tilskipun:
- 2.2. Fyrir ökutæki sem draga festivagn:
- 2.2.1. Bil milli dráttarstóls og aftari áss (hámark og lágmark; tilgreina ber leyfileg gildi ef ökutækið er ófullbúið)^(e):
- 2.2.2. Hámarkshæð dráttarstóls (stöðluð)^(h):
- 2.3. Sporvidd ása og breidd:
- 2.3.1. Sporvidd hvers stýriáss ⁽ⁱ⁾:
- 2.3.2. Sporvidd allra annarra ása ⁽ⁱ⁾:
- 2.3.3. Breidd breiðasta aftari áss:
- 2.4. Stærðarsvið ökutækisins (heildarmál)
- 2.4.1. Fyrir undirvagn án yfirbyggingar
- 2.4.1.1. Lengd ^(j):
- 2.4.1.1.1. Leyfileg hámarkslengd:
- 2.4.1.1.2. Leyfileg lágmarkslengd:
- 2.4.1.2. Leyfileg breidd:
- 2.4.1.2.1. Leyfileg hámarksbreidd:
- 2.4.1.2.2. Leyfileg lágmarksbreidd:
- 2.4.1.3. Hæð (ökutæki tilbúið til aksturs)^(l) (ef upphengjur eru stillanlegar fyrir hæð skal gefa upp eðlilega stöðu við akstur):
- 2.4.1.4. Útskögun að framan ^(m):
- 2.4.1.5. Útskögun að aftan ⁽ⁿ⁾:
- 2.4.1.5.2. Minnsta og mesta leyfilega útskögun tengipunktsins ^(nd):

- 2.4.1.8. Ystu leyfileg staðsetningarmörk þyngdarpunkts yfirbyggingar og/eða innréttinga og/eða búnaðar og/eða farms:
- 2.4.1.9. Fjarlægð milli ása (ef þeir eru fleiri en einn):
- 2.4.2. Fyrir undirvagn með yfirbyggingu
- 2.4.2.1. Lengd ^(j):
- 2.4.2.1.1. Lengd hleðslurýmis:
- 2.4.2.2. Breidd ^(k):
- 2.4.2.2.1. Þykkt veggja (fyrir ökutæki sem eru sérstaklega hönnuð til vöruflutninga þar sem hitastigi er stýrt):
- 2.4.2.3. Hæð (ökutæki tilbúið til aksturs)^(l) (ef upphengjur eru stillanlegar fyrir hæð skal gefa upp eðlilega stöðu við akstur):
- 2.4.2.4. Útskögungun að framan ^(m):
- 2.4.2.5. Útskögungun að aftan ⁽ⁿ⁾:
- 2.4.2.8. Ystu leyfileg staðsetningarmörk þyngdarpunkts farmsins (ef álagið er ekki eins):
- 2.4.2.9. Fjarlægð milli ása (ef þeir eru fleiri en einn):
- 2.6. Massi ökutækisins með yfirbyggingu, og með tengibúnaði ef um dráttarbifreið er að ræða í öðrum flokki en M₁, tilbúins til aksturs eða massi undirvagns með stýrishúsi ef framleiðandi hefur ekki fest yfirbyggingu og/eða tengibúnað á (með kælivökva, olíu, eldsneyti, öllum öðrum vökvum nema frárennslisvatni, áhöldum, varahjóli og öikumanni og, ef um er að ræða hópbifreiðar og langferðabifreiðar, massa starfsmanns í bifreiðinni (75 kg) ef sæti er í ökutækinu fyrir starfsmann)^{(o)(e)}:
- 2.6.1. Jöfnun massans milli ásanna og, ef um er að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, álag á tengipunkti ^(e):
- 2.7. Lágmarksmassi fullbúins ökutækis sem framleiðandi gefur upp, sé um ófullbúið ökutæki að ræða: ..
- 2.7.1. Jöfnun massans milli ásanna og, ef um er að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, álag á tengipunkti:
- 2.8. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu eins og framleiðandi hefur tilkynnt hann ^{(y)(e)}: ...
- 2.8.1. Jöfnun massans milli ásanna og, ef um er að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, álag á tengipunkti:^(e)
- 2.9. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á hvern ás ^(e)
- 2.10. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á hvern ásaþóp ^(e)
- 2.11. Tæknilega leyfilegt hámark dregins massa fyrir vélknúna ökutækið:^(e)
- 2.11.1. Tengivagn:
- 2.11.2. Festivagn:
- 2.11.3. Eftirvagn með miðlægum ási:
- 2.11.3.1. Hámarkshlutfall útskögungar tengis ^(p) miðað við hjólhaf:
- 2.11.4. Tæknilega leyfilegur hámarkshleðslumassi fyrir vagnalestina:
- 2.11.6. Hámarksmassi eftirvagns án hemils:
- 2.12. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkti:
- 2.12.1. vélknúins ökutækis:

- 2.12.2. festivagns eða eftirvagns með miðlægum ási:
- 2.13. Leyfilegur hámarksmassi tengibúnaðar (ef framleiðandi hefur ekki fest hann á):
- 2.14.1. Hlutfall milli vélarafis og leyfilegs hámarks massa vagnalestarinnar (í kW/kg) (í samræmi við lið 7.10 í I. viðauka við þessa tilskipun:
- 2.16. Fyrirhugaðir leyfilegir hámarksmassar við skráningu/upphaf notkunar (valkvætt: þar sem þessi gildi eru gefin upp ber að sannprófa þau í samræmi við kröfurnar í IV. viðauka ⁽¹⁾):
- 2.16.1. Fyrirhugaður leyfilegur hámarkshleðslumassi við skráningu/upphaf notkunar (heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan) ^(e)
- 2.16.2. Fyrirhugaður leyfilegur hámarkshleðslumassi við skráningu/upphaf notkunar á hverjum ási og sé um að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, fyrirhugað álag á tengipunkti sem framleiðandi gefur upp, ef það er lægra en tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkti þeirra (heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan) ^(e)
- 2.16.3. Fyrirhugaður leyfilegur hámarksmassi við skráningu/upphaf notkunar á hverjum áshópi (heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan) ^(e)
- 2.16.4. Fyrirhugað leyfilegt hámark dregins massa við skráningu/upphaf notkunar (heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan) ^(e)
- 2.16.5. Fyrirhugaður leyfilegur hámarksmassi vagnalestarinnar við skráningu/upphaf notkunar (heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan) ^(e)
5. ÁSAR
- 5.1. Lýsing á hverjum ási:
- 5.2. Tegund:
- 5.3. Gerð:
- 5.4. Lyftiás eða -ásar:
- 5.4.1. Staðsetning, tegund og gerð:
- 5.5. Ás eða ásar með hleðslufærslu:
- 5.5.1. Staðsetning, tegund og gerð:
6. FJÖÐRUN
- 6.1. Teikning af fyrirkomulagi fjöðrunar:
- 6.2. Gerð og hönnun fjöðrunar við hvern ás eða hvert hjól:
- 6.2.1. Hallastilling: já/nei
- 6.2.3. Loftfjöðrun á drifási(um): já/nei
- 6.2.3.1. Fjöðrun drifáss (-ása) jafngild loftfjöðrun: já/nei
- 6.2.3.2. Tíðni og deyfing lóðréttar höggsvæiflu fjaðrandi massans:
- 6.3. Eiginleikar fjaðrandi hluta í fjöðrunarbúnaði (hönnun, eiginleikar efna og mál):
- 6.4. Jafnvægisstillar: já/nei ⁽¹⁾
- 6.5. Höggdeyfar: já/nei ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Þrátt fyrir liði 2.16.1 til 2.16.5 geta skráningaryfirvöld í einstökum aðildarríkjum samþykkt aðra hámarks massa við skráningu/upphaf notkunar.

- 6.6. HJÓLBARÐAR OG HJÓL
- 6.6.1. Hjólbarða-/hjólasmsetning(ar) (fyrir hjólbarða skal tilgreina stærðarmerkingu, tölu fyrir lágmarks-hleðslugetu, tákn fyrir flokk lágmarkshraða; fyrir hjól skal sýna stærð felgu eða felgna og útskögungun)^(e):
- 6.6.1.1. 1. ás:
- 6.6.1.2. 2. ás:
- o.s.frv.
- 6.6.3. Loftþrýstingur í hjólbörðum sem framleiðandi mælir meðkPa^(e)
8. HEMLAR
- 8.3. Stjórn og yfirfærsla hemlakerfa fyrir eftirvagna í ökutækjum sem hönnuð eru til að draga eftirvagn:
9. YFIRBYGGING
- 9.1. Gerð yfirbyggingar:
- 9.10.3. Sæti:
- 9.10.3.1. Fjöldi:
- 9.10.3.2. Staðsetning og fyrirkomulag:
- 9.17. Lögboðnar merkiplötur
- 9.17.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af staðsetningum lögboðinna merkiplatna og áletrana og af verksmiðj-unúmeri:
- 9.17.2. Ljósmyndir og/eða teikningar af lögbundnum hluta merkiplatna og áletrana (fullbúið sýnishorn ásamt stærðum):
11. TENGINGAR DRÁTTARBIFREIÐAR OG EFTIRVAGNA OG FESTIVAGNA
- 11.1. Flokkur og gerð áfests tengibúnaðar eða tengibúnaðar sem til stendur að setja upp:
- 11.2. Eiginleikar D, U, S og V áfests tengibúnaðar eða lágmarkseiginleikar D, U, S og V fyrirhugaðs tengibúnaðar:daN
- 11.3. Leiðbeiningar um festingu tengibúnaðar við ökutækið ásamt ljósmyndum eða teikningum af tengipunktum ökutækisins sem framleiðandi gefur upp; viðbótarupplýsingar ef einungis má nota tengibúnaðinn á viss afbrigði ökutækjagerðarinnar:
- 11.4. Upplýsingar um festingu sérstakra dráttarfestinga eða festingarplatna:
13. SÉRSTÖK ÁKVÆÐI FYRIR HÓPBIFREIÐAR OG LANGFERÐABIFREIÐAR
- 13.1. Flokkur hópbifreiðar eða langferðabifreiðar:
- 13.2. Fjöldi stæða fyrir farþega:
- 13.3. Fjöldi sæta fyrir farþega og starfsmenn:
- 13.3.1. Sæti fyrir starfsmann: já/nei ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Strikið út það sem á ekki við.

13.6. Rúmmál farangursrýmis:m³

13.7. Svæði undir farangur á þaki:m²

VIÐBÓTARUPPLÝSINGAR VEGNA TORFÆRUTÆKJA

2.4.1. Fyrir undirvagn án yfirbyggingar

2.4.1.4.1. Flái að framan (na): gráður

2.4.1.5.1. Flái að aftan (nb): gráður

2.4.1.6. Bil frá jörðu (eins og það er skilgreint í lið 4.5 í A-hluta II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE)

2.4.1.6.1. Milli ása:

2.4.1.6.2. Undir framási (-ásur):

2.4.1.6.3. Undir afturási (-ásur):

2.4.1.7. Skábrautarhorn (nc): gráður

2.4.2. Fyrir undirvagn með yfirbyggingu

2.4.2.4.1. Flái að framan (na): gráður

2.4.2.5.1. Flái að aftan (nb): gráður

2.4.2.6. Bil frá jörðu (eins og það er skilgreint í lið 4.5 í A-hluta II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE):

2.4.2.6.1. Milli ása:

2.4.2.6.2. Undir framási (-ásur):

2.4.2.6.3. Undir afturási (-ásur):

2.4.2.8. Skábrautarhorn (nc): gráður

2.15. Hámarkshalli þegar tekið er af stað í brekku (ökutækið eitt): prósent

4.9. Lás fyrir mismunadrif: já/nei/valfrjálst⁽¹⁾

⁽¹⁾ Strikið út það sem á ekki við.

III. VIÐAUKI

FYRIRMYND

(Hámarksstærð: A4 (210 × 297 mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

(ökutæki)

Stimpill yfirvalds

Tilkynning um:

- gerðarviðurkenningu
- rýmkun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾
- synjun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾
- afturköllun gerðarviðurkenningar⁽¹⁾

á gerð ökutækis með hliðsjón af tilskipun 97/.../EB um massa og mál tiltekinna flokka vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra og breytingu á tilskipun 70/156/EBE.

EB-gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. HLUTI

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðandans):
- 0.2. Gerð ökutækis/ökutækja:
- 0.2.1. Almenn/almenn verslunarheiti:
- 0.3. Auðkenning gerðar, ef hún er á ökutækinu:
- 0.3.1. Staðsetning auðkenningarinnar:
- 0.4. Ökutækjaflokkur:
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- Nafn og heimilisfang framleiðanda síðasta framleiðsluþreps ökutækisins:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

⁽¹⁾ Strikið út það sem á ekki við.

II. HLUTI

1. Viðbótarupplýsingar (þar sem við á): sjá viðbæti
 2. Tækniþjónusta sem annast prófanirnar:
 3. Dagsetning prófunarskýrslu:
 4. Númer prófunarskýrslu:
 5. Athugasemdir (ef einhverjar eru): sjá viðbæti
 6. Staður:
 7. Dagsetning:
 8. Undirskrift:
 9. Meðfylgjandi er skrá yfir innihald upplýsingasafnsins sem viðurkenningaryfirvöld varðveita, en það má fá afhent, sé þess óskað.
-

Viðbætur

við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr...

um gerðarviðurkenningu tiltekinna flokka vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra með tilliti til tilskipunar 97/27/EB

1. Viðbótarupplýsingar
- 1.0. Mál sem eru umfram þau hámarksból sem leyfð eru í lið 7.3. í I. viðauka við tilskipun 97/.../EB í samræmi við 3. og 7. gr. sömu tilskipunar: já/nei ⁽¹⁾
- 1.1. Lengd (alls):.....mm (fullbúið ökutæki eða ökutæki fullbúið í áföngum)
- 1.1.1. Lengd hleðsluvæðis
- 1.1.2. Fjarlægð frá ási dráttarstólstengipinna að hvaða punkti sem er framan á festivagni:
- 1.1.3. Fjarlægð frá ási dráttarstólstengipinna að aftasta hluta festivagnsins:
- 1.2. Breidd (alls):.....mm (fullbúið ökutæki eða ökutæki fullbúið í áföngum)
- 1.3. Hæð (alls):.....mm (fullbúið ökutæki eða ökutæki fullbúið í áföngum)
- 1.4. Leyfileg hámarks lengd:.....mm (ófullbúið ökutæki)
- 1.5. Leyfileg hámarksbreidd:.....mm (ófullbúið ökutæki)
- 1.6. Ystu hugsanlegu staðsetningar þyngdarmiðju yfirbyggingar og/eða búnaðar eða innréttinga og/eða farms (ófullbúið ökutæki eða ójafnt álag)
- 1.7. Massi ökutækisins tilbúins til aksturs ⁽²⁾
- 1.7.1. Tæknilega leyfilegur hámarkshleðslumassi ökutækisins ⁽²⁾:.....kg
- 1.9. Tæknilega leyfilegur hámarks massi á ás ⁽²⁾:
 - 1.9.1. 1. ás ... kg
 2. ás ⁽¹⁾ ... kg
 3. ás ⁽¹⁾ ... kg
 4. ás ⁽¹⁾ ... kg
 5. ás ⁽¹⁾ ... kg
- 1.11. Tæknilega leyfilegur hámarks massi á ása ⁽²⁾
- 1.11.1. Fyrsti ása ⁽²⁾:... kg
- Annar ása ⁽¹⁾:... kg
- 1.13. Tæknilega leyfilegur hámarkshleðslumassi vagnalestarinnar:
- 1.14. Lyftiásar
- 1.15. Ásar með hleðslufærslu
- 1.17. Tæknilega leyfilegt hámark dregins massa vélknúna ökutækisins ⁽¹⁾⁽²⁾
- 1.17.1. Tengivagn ⁽¹⁾
- 1.17.2. Festivagn ⁽¹⁾
- 1.17.3. Eftirvagn með miðlægum ási ⁽¹⁾
- 1.17.4. Eftirvagn án hemils ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Strikið út það sem á ekki við.⁽²⁾ Setjið fram með þeim hætti að ráða megi raungildi fyrir hverja tæknilega samskipan gerðar ökutækis.

- 1.18. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkti vélknúna ökutækisins/festivagnsins eða eftirvagnsins með miðlægum ási⁽¹⁾(²):... kg
- 1.19. Leyfilegur hámarksmassi tengibúnaðar (ef framleiðandi hefur ekki fest hann á:... kg
- 1.20. Fyrirhugaðir leyfilegir hámarksmassar við skráningu/upphaf notkunar⁽²⁾(³)
- 1.20.1. Fyrirhugaðir leyfilegur hámarkshleðslumassar við skráningu/upphaf notkunar (heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan) ^(ε)
- 1.20.2. Fyrirhugaður leyfilegur hámarkshleðslumassi við skráningu/upphaf notkunar á hverjum ási og sé um að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, fyrirhugað álag á tengipunkti, sem framleiðandi gefur upp, ef það er lægra en tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkti þeirra (heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan)⁽²⁾
- 1.20.3. Fyrirhugaður leyfilegur hámarkshleðslumassi við skráningu/upphaf notkunar á hverjum ásahóp (heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan) ⁽²⁾
- 1.20.4. Fyrirhugað leyfilegt hámark dregins massa við skráningu/upphaf notkunar (heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan) ⁽²⁾
- 1.20.5. Fyrirhugaður leyfilegur hámarksmassi vagnalestarinnar við skráningu/upphaf notkunar (heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan)⁽²⁾
- 1.21. Loftfjöðrun á drifási: já/nei ⁽¹⁾
- 1.22. Fjöðrun á drifási viðurkennd sem jafngild loftfjöðrun: já/nei ⁽¹⁾
- 1.23. Torfærutæki: já/nei ⁽¹⁾
- 1.24. Fjöldi farþega
- 1.24.1. Fjöldi sæta ⁽²⁾
- 1.24.2. Fjöldi stæða fyrir farþega, sé um að ræða ökutæki í flokki M₂ og M₃ ⁽²⁾
- 1.25. Ljósmyndir eða teikningar af festingarpunktum tengibúnaðar á ökutækinu.

⁽¹⁾ Strikið út það sem á ekki við.

⁽²⁾ Setjið fram með þeim hætti að ráða megi raungildi fyrir hverja tæknilega samskipan gerðar ökutækis.

⁽³⁾ Fyllist aðeins út ef þessar upplýsingar koma fram í upplýsingaskjali.

IV. VIÐAUKI

Í þessum viðauða er lýst samræmdri málsmeðferð, sem um getur í 4. gr. þessarar tilskipunar, til að mæla fyrir um „leyfilegan hámarks massa við skráningu/upphaf notkunar“ í hverju aðildarríki og samræmdar tæknilegar kröfur vegna ása með hleðslufærslu og lyftiása, sem um getur í 5. gr. þessarar tilskipunar.

1. Skilgreiningar

Eftirtalin hugtök eiga við í tengslum við 4. gr. þessarar tilskipunar, þar til henni verður breytt svo hún taki til samræmdra leyfilegra hámarks massa. Að því er varðar þennan viðauka er merking hugtakanna sem hér segir:

1.0. „Óskiptanlegur farmur“ er farmur sem ekki er hægt að skipta í tvo eða fleiri farma til flutninga á vegum, nema með óhæfilegum kostnaði eða hættu á tjóni, og sem vegna massa síns eða mála verður ekki fluttur með ökutæki sem samræmist þeim leyfilega hámarks massa og málum, sem eru í gildi í viðkomandi aðildarríki.

1.1. „Leyfilegur hámarkshleðslumassi við skráningu/upphaf notkunar“ er hámarks massi hlaðins ökutækis sem yfirvöld aðildarríkis gefa upp og sem miða skal við þegar ökutækið er skráð eða tekið í notkun í viðkomandi aðildarríki, að beiðni framleiðanda ökutækisins.

1.1.1. Fyrir hverja tæknilega samskipan ökutækisgerðar, eins og hún er skilgreind út frá einni samstæðu hugsanlegra gilda fyrir atriðin sem mælt er fyrir um í upplýsingaskjali í II. viðauka við þessa tilskipun, getur framleiðandinn gefið upp samstæðu af fyrirhuguðum leyfilegum hámarkshleðslumössum við skráningu/upphaf notkunar þegar kemur til viðurkenningar samkvæmt þessari tilskipun svo að viðurkenningaryfirvöldum sé unnt að sannprófa þá fyrir fram í samræmi við kröfurnar sem settar eru fram í 2. lið þessa viðauka.

1.1.2. Yfirvöld í hverju aðildarríki skulu mæla fyrir um leyfilegan hámarkshleðslumassa innanlands við skráningu/upphaf notkunar tiltekins ökutækis í samræmi við eftirtaldar meginreglur:

- samkvæmt skilgreiningunni er aðeins hægt að gefa upp einn leyfilegan hámarkshleðslumassa við skráningu/upphaf notkunar fyrir hverja tiltekna samskipan ökutækisgerðar eins og hún er skilgreind út frá einni samstæðu hugsanlegra gilda fyrir atriðin sem mælt er fyrir um í upplýsingaskjali í II. viðauka við þessa tilskipun;
- leyfilegur hámarkshleðslumassi er skilgreindur sem mesti massi sem er minni eða jafn tæknilega leyfilegum hámarkshleðslumassa og samsvarandi hámarks massa ökutækis sem er í gildi í viðkomandi aðildarríki (eða minni massi, að beiðni framleiðanda í samráði við yfirvöld viðkomandi aðildarríkis) og sem samræmist kröfunum sem mælt er fyrir um í 2. lið þessa viðauka.

Þrátt fyrir þetta geta aðildarríkin leyft meiri massa, annað hvort vegna flutninga á óskiptanlegum farmi eða þegar um er að ræða tiltekna flutninga innanlands sem hafa ekki teljandi áhrif á alþjóðleg samkeppnis skilyrði á sviði flutninga, þó innan þeirra marka sem ákvarðast af tæknilega leyfilegum hámarkshleðslumassa ökutækisins.

1.1.3. Við beitingu þeirra sértilskipana, sem taldar eru upp í IV. viðauka við tilskipun 70/156/EBE, geta aðildarríkin krafist þess að ökutæki samræmist ákvæðum þeirra tilskipana sem eiga við um þann flokk ökutækja, sem samkvæmt II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE, svarar til raungildis hámarkshleðslumassa ökutækisins við skráningu/upphaf notkunar og sé um að ræða eftirvagna með miðlægum ási og festivagna, raungildis þess massa sem samsvarar áshleðslu þegar ökutækið er hlaðið að leyfilegum hámarkshleðslumassa við skráningu/upphaf notkunar.

1.1.4. Aðildarríkin geta krafist þess að leyfilegur hámarkshleðslumassi við skráningu/upphaf notkunar sé ekki háður hjólbörðunum sem eru notaðir.

1.2. „Leyfilegur hámarks massi á ás við skráningu/upphaf notkunar innan aðildarríkis“ er sá hámarks massi á ás sem yfirvöld aðildarríkis gefa upp og sem miða skal við þegar ökutækið er skráð eða tekið í notkun í viðkomandi aðildarríki, að beiðni framleiðanda ökutækisins.

1.2.1. Fyrir hverja tæknilega samskipan ökutækisgerðar, eins og hún er skilgreind út frá einni samstæðu hugsanlegra gilda fyrir atriðin sem mælt er fyrir um í upplýsingaskjali í II. viðauka við þessa tilskipun, getur framleiðandinn gefið upp samstæðu af fyrirhuguðum leyfilegum hámarks mössum á ás við skráningu/upphaf notkunar þegar kemur til viðurkenningar samkvæmt þessari tilskipun svo að viðurkenningaryfirvöldum sé unnt að sannprófa þá fyrir fram í samræmi við kröfurnar sem settar eru fram í 2. lið þessa viðauka.

1.2.2. Yfirvöld í hverju aðildarríki skulu ákvarða leyfilegan hámarks massa á ás innanlands við skráningu/upphaf notkunar tiltekins ökutækis í samræmi við eftirtaldar meginreglur:

- samkvæmt skilgreiningunni er aðeins hægt að gefa upp einn leyfilegan hámarks massa á hvern ás við skráningu/upphaf notkunar fyrir hverja tiltekna samskiptanleið eins og hún er skilgreind út frá einni samstæðu hugsanlegra gilda fyrir atriðin sem mælt er fyrir um í upplýsingaskjali í II. viðauka við þessa tilskipun;
- leyfilegur hámarks massi á ás er skilgreindur sem mesti massi sem er minni eða jafn tæknilega leyfilegum hámarks massa á ás og samsvarandi hámarks massa ökutækis sem er í gildi í viðkomandi aðildarríki (eða minni massi, að beiðni framleiðanda í samráði við yfirvöld viðkomandi aðildarríkis) og sem samræmist kröfunum sem mælt er fyrir um í 2. lið þessa viðauka.

Þrátt fyrir þetta geta aðildarríkin leyft meiri massa, annað hvort vegna flutninga á óskiptanlegum farmi eða þegar um er að ræða tiltekna flutninga innanlands sem hafa ekki teljandi áhrif á alþjóðleg samkeppnisskilyrði á sviði flutninga, þó innan þeirra marka sem ákvarðast af tæknilega leyfilegum hámarks massa á ás.

1.2.3. Aðildarríkin geta krafist þess að leyfilegur hámarks massi á ás við skráningu/upphaf notkunar sé ekki háður hjólbörðunum sem eru notaðir.

1.3. „*Leyfilegur hámarks massi á ásaþóp við skráningu/upphaf notkunar innan aðildarríkis*“ er sá hámarks massi á ásaþóp sem yfirvöld aðildarríkis gefa upp og sem miða skal við þegar ökutækið er skráð eða tekið í notkun í viðkomandi aðildarríki, að beiðni framleiðanda ökutækisins.

1.3.1. Fyrir hverja tæknilega samskiptanleið ökutækisgerðar, eins og hún er skilgreind út frá einni samstæðu hugsanlegra gilda fyrir atriðin sem mælt er fyrir um í upplýsingaskjali í II. viðauka við þessa tilskipun, getur framleiðandinn gefið upp samstæðu af fyrirhuguðum leyfilegum hámarks mössum á ásaþóp við skráningu/upphaf notkunar þegar kemur til viðurkenningar samkvæmt þessari tilskipun svo að viðurkenningaryfirvöldum sé unnt að sannprófa þá fyrir fram í samræmi við kröfunar sem settar eru fram í 2. lið þessa viðauka.

1.3.2. Yfirvöld í hverju aðildarríki skulu ákvarða leyfilegan hámarks massa á ásaþóp innanlands við skráningu/upphaf notkunar tiltekins ökutækis í samræmi við eftirtaldir meginreglur:

- samkvæmt skilgreiningunni er aðeins hægt að gefa upp einn leyfilegan hámarks massa á hvern ásaþóp við skráningu/upphaf notkunar fyrir hverja tiltekna samskiptanleið ökutækisgerðar eins og hún er skilgreind út frá einni samstæðu hugsanlegra gilda fyrir atriðin sem mælt er fyrir um í upplýsingaskjali í II. viðauka við þessa tilskipun;
- leyfilegur hámarks massi á ásaþóp er skilgreindur sem mesti massi sem er minni eða jafn tæknilega leyfilegum hámarks massa á ásaþóp og samsvarandi hámarks massa ökutækis sem er í gildi í viðkomandi aðildarríki (eða minni massi, að beiðni framleiðanda í samráði við yfirvöld viðkomandi aðildarríkis) og sem samræmist kröfunum sem mælt er fyrir um í 2. lið þessa viðauka.

Þrátt fyrir þetta geta aðildarríkin leyft meiri massa, annað hvort vegna flutninga á óskiptanlegum farmi eða þegar um er að ræða tiltekna flutninga innanlands sem hafa ekki teljandi áhrif á alþjóðleg samkeppnisskilyrði á sviði flutninga, þó innan þeirra marka sem ákvarðast af tæknilega leyfilegum hámarks massa á ásaþóp.

1.3.3. Aðildarríkin geta krafist þess að leyfilegur hámarks massi á ásaþóp við skráningu/upphaf notkunar sé ekki háður hjólbörðunum sem eru notaðir.

1.4. „*Leyfilegt hámark dregins massa við skráningu/upphaf notkunar*“ er hámarks massi sem ökutækið má draga og sem unnt er að skrá á sjálft ökutækið eða taka það í notkun í aðildarríki að beiðni framleiðanda ökutækisins.

1.4.1. Fyrir hverja tæknilega samskiptanleið ökutækisgerðar, eins og hún er skilgreind út frá einni samstæðu hugsanlegra gilda fyrir atriðin sem mælt er fyrir um í upplýsingaskjali í II. viðauka við þessa tilskipun, getur framleiðandinn gefið upp samstæðu af fyrirhuguðum leyfilegum hámarks dráttarmössum við skráningu/upphaf notkunar þegar kemur til viðurkenningar samkvæmt þessari tilskipun svo að viðurkenningaryfirvöldum sé unnt að sannprófa þá fyrir fram í samræmi við kröfunar sem mælt er fyrir um í 2. lið þessa viðauka.

1.4.2. Yfirvöld í hverju aðildarríki skulu ákvarða leyfilegt hámark dregins massa innanlands við skráningu/upphaf notkunar tiltekins ökutækis í samræmi við eftirtaldir meginreglur:

- samkvæmt skilgreiningunni er aðeins hægt að gefa upp eitt leyfilegt hámark dregins massa við skráningu/upphaf notkunar fyrir hverja tiltekna samskiptanleið ökutækisgerðar eins og hún er skilgreind út frá einni samstæðu hugsanlegra gilda fyrir atriðin sem mælt er fyrir um í upplýsingaskjali í II. viðauka við þessa tilskipun;
- leyfilegt hámark dregins massa er skilgreint sem mesti massi sem er minni eða jafn tæknilega leyfilegu hámarki dregins massa og samsvarandi leyfðum hámarks massa sem er í gildi í viðkomandi aðildarríki (eða minni massi, að beiðni framleiðanda í samráði við yfirvöld viðkomandi aðildarríkis), og sem samræmist kröfunum sem mælt er fyrir um í 2. lið þessa viðauka.

Þrátt fyrir þetta geta aðildarríkin leyft meiri massa, annað hvort vegna flutninga á óskiptanlegum farmi eða þegar um er að ræða tiltekna flutninga innanlands sem hafa ekki teljandi áhrif á alþjóðleg samkeppnisskilyrði á sviði flutninga, þó innan þeirra marka sem ákvarðast af tæknilega leyfilegu hámarki dregins massa ökutækisins.

- 1.5. „Leyfilegur hámarkshleðslumassi vagnalestarinnar við skráningu/upphaf notkunar“ er samanlagður massi hlaðins ökutækis og hlaðins eftirvagns hans, sem yfirvöld aðildarríkis gefa upp og sem miða skal við þegar ökutækið er skráð eða tekið í notkun í viðkomandi aðildarríki, að beiðni framleiðanda ökutækisins.
- 1.5.1. Fyrir hverja tæknilega samskipan ökutækisgerðar, eins og hún er skilgreind út frá einni samstæðu hugsanlegra gilda fyrir atríðin sem mælt er fyrir um í upplýsingaskjali í II. viðauka við þessa tilskipun, getur framleiðandinn gefið upp samstæðu af fyrirhuguðum leyfilegum hámarkshleðslumössum vagnalestarinnar við skráningu/upphaf notkunar þegar kemur til viðurkenningar samkvæmt þessari tilskipun svo að viðurkenningaryfirvöldum sé unnt að sannprófa þá fyrir fram í samræmi við kröfunar sem mælt er fyrir um í 2. lið þessa viðauka.
- 1.5.2. Yfirvöld í hverju aðildarríki skulu ákvarða leyfilegan hámarkshleðslumassa vagnalestar ökutækisins innanlands við skráningu/upphaf notkunar tiltekins ökutækis í samræmi við eftirtaldir meginreglur:
 - samkvæmt skilgreiningunni er aðeins hægt að gefa upp einn leyfilegan hámarkshleðslumassa vagnalestarinnar við skráningu/upphaf notkunar fyrir hverja tiltekna samskipan ökutækisgerðar eins og hún er skilgreind út frá einni samstæðu hugsanlegra gilda fyrir atríðin sem mælt er fyrir um í upplýsingaskjali í II. viðauka við þessa tilskipun. Þó kann að vera viðtekin venja í viðkomandi aðildarríki að gera ráð fyrir einum hámarkshleðslumassa vagnalestarinnar við skráningu/upphaf notkunar miðað við heildarfjölda fyrirhugaðra ása og einnig getur massinn verið háður öðrum eiginleikum fyrirhugaðrar vagnalestar, til dæmis tegund flutninga (t.d. ISO 40 feta gámar í samsettum flutningum, o.s.frv.);
 - leyfilegur hámarkshleðslumassi vagnalestar er skilgreindur sem mestí massi sem er minni eða jafn tæknilega leyfilegum hámarkshleðslumassa vagnalestar og samsvarandi hámarks massa sem er í gildi í viðkomandi aðildarríki (eða minni massi, að beiðni framleiðanda í samræði við yfirvöld viðkomandi aðildarríkis) og sem samræmist kröfunum sem mælt er fyrir um í 2. lið þessa viðauka.

Þrátt fyrir þetta geta aðildarríkin leyft meiri massa, annað hvort vegna flutninga á óskiptanlegum farmi eða þegar um er að ræða tiltekna flutninga innanlands sem hafa ekki teljandi áhrif á alþjóðleg samkeppnisskilyrði á sviði flutninga, þó innan þeirra marka sem ákvarðast af tæknilega leyfilegum hámarkshleðslumassa vagnalestarinnar.

2. **Leyfilegir hámarks massar við skráningu/upphaf notkunar ákvarðaðir**
- 2.1. Ákvæði lið 7.4 í I. viðauka við þessa tilskipun gilda þegar yfirvöld í aðildarríkjum ákvarða leyfilega hámarks massa við skráningu/upphaf notkunar. Í því tilliti eiga tákni M , m_i , μ_j , TM og MC í þeim lið við um, í sömu röð, hámarkshleðslumassa ökutækis við skráningu/upphaf notkunar, leyfilegan hámarks massa á ási „i“ við skráningu/upphaf notkunar, leyfilegan hámarks massa á staka ásnúnum eða á sahópnum „j“ við skráningu/upphaf notkunar, leyfilegt hámark dregins massa við skráningu/upphaf notkunar og hámarkshleðslumassa vagnalestar við skráningu/upphaf notkunar.
- 2.2. Leyfilegt hámark dregins massa vélknúins ökutækis við skráningu/upphaf notkunar ákvarðað:
- 2.2.1. Leyfilegt hámark dregins massa vélknúins ökutækis, sem ætlað er til að draga eftirvagn, hvort sem um er að ræða dráttar bifreið eður ei, skal vera við skráningu/upphaf notkunar það eftirfarandi gilda sem lægst er:
 - a) leyfilegt hámark dregins massa sem reiknast út frá byggingu og nothæfi ökutækisins og/eða styrk vélræns tengibúnaðar;
 - b) vegna ökutækja sem aðeins eru ætluð til að draga eftirvagna án aksturshemla: hálfur massi ökutækisins tilbúins til aksturs, þó ekki meiri en 0,750 t;
 - c) vegna ökutækja með massa 3,5 t eða minna og aðeins eru ætluð til að draga eftirvagna með aksturshemla: leyfilegur hámarkshleðslumassi ökutækisins við skráningu/upphaf notkunar, en sé um torfærutæki að ræða (sjá lið 7.5 í I. viðauka), sami massi margfaldaður með stuðlinum 1,5, þó ekki meiri en 3,5 t;
 - d) vegna ökutækja með hámarks massa umfram 3,5 t sem aðeins eru ætluð til að draga eftirvagna með ýti- (ágangs-) hemlun: 3,5 t;
 - e) ökutæki með hámarks massa umfram 3,5 t sem ætluð eru til að draga eftirvagna með sam tengdu hemlakerfi: leyfilegur hámarkshleðslumassi ökutækisins við skráningu/upphaf notkunar margfaldaður með stuðlinum 1,5;

að því tilskildu að öll samsvarandi tækniákvæði tilskipunar 96/53/EB séu virt.

Þrátt fyrir ákvæðin í lið 1.4. í þessum viðauka er heimilt, vegna ökutækja sem eru ætluð til að draga fleiri en eina þeirra gerða eftirvagna, sem um getur í undirgreinum b, c, d og e hér á undan, að ákvarða allt að þrenns konar mismunandi tæknilega leyfilegt hámark dregins massa við skráningu/upphaf notkunar fyrir hverja tæknilega samskiptan ökutækisgerðarinnar, með tilliti til eiginleika hemlatenginga vélknúna ökutækisins: einn vegna eftirvagna án aksturshemla, einn vegna eftirvagna með ýtihemla og einn vegna eftirvagna með samtengda hemla. Massarnir eru ákvarðaðir eins og um getur hér að framan og eiga undirgreinar b, c, d og e við eftir atvikum.

Aðildarríki getur að beiðni framleiðanda samþykkt massa sem er lægri en sá sem ákvarðaður er með þessu móti.

3. **Tækniröfur vegna uppsetningar lyftiása eða ása með hleðslufærslu ása á ökutækjum (I. viðauki, lið 2.14 til 2.16)**
- 3.1. Heimilt er að hafa einn lyftiás eða ás með hleðslufærslu eða fleiri á hvaða ökutæki sem er.
- 3.2. Sé ökutækið búið einum lyftiás eða einum ás með hleðslufærslu eða fleiri (I. viðauki, lið 2.14 til 2.16) skal ganga úr skugga um að við öll akstursskilyrði, utan þeirra sem um getur í lið 3.5 hér á eftir, sé ekki farið fram úr leyfilegum hámarksmössum á ása eða ásaþópa við skráningu/upphaf notkunar. Í því augnmiði skal lyftiásinn eða ásin með hleðslufærslu síga sjálfvirkt niður á jörðina ef næsti ás eða ásar í hópnum eða framás vélknúna ökutækisins er hlaðinn/eru hlaðnir að leyfilegum hámarkshleðslumassa/-mössum við skráningu/upphaf notkunar.
- 3.3. Gult gaumljós (eitt eða fleiri) inni í stýrishúsi skal gefa ökumanni til kynna að lyftiásinn eða ásin með hleðslufærslu (eða ásarnir) á vélknúna ökutækinu hafi lyfst.
- 3.4. Allur áslyftibúnaður sem settur er á ökutæki sem fellur undir þessa tilskipun, svo og stjórnúnaður hans, skal hannaður og settur upp þannig að hann sé varinn fyrir misnotkun eða fíkti.
- 3.5. Kröfur sem fullnægja skal þegar vélknúin ökutæki eru tekin af stað á hálu undirlagi.
- 3.5.1. Þrátt fyrir ákvæðin í lið 3.2, og til þess að auðveldara verði að taka vélknúin ökutæki eða samtengd ökutæki af stað á hálum undirlagi og auka veggrip hjólbarða á hálu undirlagi er heimilt að áslyftibúnaðurinn verki einnig á lyftiás eða ás með hleðslufærslu vélknúins ökutækis eða festivagns til þess að auka massa drifáss ökutækisins, að uppfylltum eftirtöldum skilyrðum:
 - massinn sem svarar til álagsins á hvern ás ökutækisins geti verið meiri en samsvarandi leyfilegur hámarksmassi á ás sem er í gildi í viðkomandi aðildarríki, sem nemur allt að 30%, að því tilskildu að hann sé ekki meiri en gildið sem framleiðandi gefur upp til þessara sérstöku nota;
 - massinn sem svarar til þess álags, sem verður eftir á framásnum, sé ávallt vera meiri en núll (þ.e. sé um að ræða afturás með hleðslufærslu og langa útskögun að aftan má ökutækið ekki sporðreisast;
 - aðeins sé heimilt að stjórna lyftiásnum eða ás með hleðslufærslu með sérstökum stjórnúnaði;
 - þegar vélknúna ökutækið er farið af stað og hefur náð 30 km hraða á klukkustund sígi ásin sjálfvirkt aftur til jarðar eða hlaðist aftur.